

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o voznikih (ZVoz)

Razlašam Zakon o voznikih (ZVoz), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 20. decembra 2010.

Št. 003-02-11/2010-17

Ljubljana, dne 28. decembra 2010

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O VOZNIKIH (ZVoz)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo načrtovanje in izvajanje nalog za preventivo in varnost v cestnem prometu, pravila in pogoji za udeležbo voznikov v cestnem prometu, pravila in pogoji za usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil, pogoji za delovanje šol vožnje, program vozniškega izpita, vozniški izpiti in pogoji opravljanja zdravstvenih pregledov ter dodatnih usposabljanj voznikov.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/126/ES) in Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36).

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. voznik oziroma voznica (v nadaljnjem besedilu: voznik) je oseba, ki na cesti vozi vozilo;

2. voznik začetnik oziroma voznica začetnica (v nadaljnjem besedilu: voznik začetnik) je voznik motornega vozila do dopolnjenega 21. leta starosti in voznik motornega vozila dve leti od prve pridobitve vozniškega dovoljenja ne glede na to, ali je bilo pridobljeno v Republiki Sloveniji ali tujini. Voznik začetnik je tudi voznik motornega vozila dve leti od prve

pridobitve vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil katere od kategorij A2, A ali B, čeprav že ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, B1, F ali G;

3. imetnik vozniškega dovoljenja oziroma imetnica vozniškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: imetnik vozniškega dovoljenja) je oseba, ki ji je izdano vozniško dovoljenje;

4. šola vožnje je subjekt, ki izvaja dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil;

5. kandidat za voznika oziroma kandidatka za voznika (v nadaljnjem besedilu: kandidat za voznika) je oseba, ki se v šoli vožnje usposablja za voznika motornih vozil;

6. učitelj predpisov oziroma učiteljica predpisov (v nadaljnjem besedilu: učitelj predpisov) je oseba, ki v šoli vožnje poučuje predpise o varnosti cestnega prometa;

7. učitelj vožnje oziroma učiteljica vožnje (v nadaljnjem besedilu: učitelj vožnje) je oseba, ki na podlagi dovoljenja v šoli vožnje poučuje praktični del usposabljanja;

8. spremljevalec voznika oziroma spremljevalka voznika (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec voznika) je oseba, ki je vpisana v evidenčni karton vožnje in ima pravico spremljati kandidata za voznika, ki vozi v cestnem prometu in še ni opravil praktičnega dela vozniškega izpita;

9. spremljevalec izrednega prevoza oziroma spremljevalka izrednega prevoza (v nadaljnjem besedilu: spremljevalec izrednega prevoza) je oseba, ki je usposobljena za spremljanje izrednih prevozov;

10. zdravniško spričevalo je izkaz o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil kandidata za voznika ali voznika;

11. strokovni nadzor je nadzor nad vsebino, strokovnostjo, kvaliteto in učinkovitostjo izvajanja nalog, ki jih izvajalci opravljajo na podlagi določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Drugi izrazi o vozilih, voznikih, cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo predpisi o motornih vozilih, pravilih cestnega prometa, javnih cestah in prevozih v cestnem prometu.

II. PREVENTIVA IN VZGOJA V CESTNEM PROMETU

3. člen

(nacionalni program za varnost cestnega prometa)

(1) Republika Slovenija določi nacionalni program varnosti cestnega prometa, s katerim se za obdobje desetih let določijo prednostne naloge in cilji za zagotovitev večje varnosti cestnega prometa.

(2) Naloge na področju priprave in usklajevanja nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

4. člen

(javna agencija za varnost prometa)

(1) Za izvajanje regulatornih, razvojnih, strokovnih in drugih nalog s področja voznikov, vozil in prevoza nevarnega blaga, analitsko-raziskovalnih nalog, povezanih z varnostjo cestnega prometa, preventive, vzgoje, usposabljanja v cestnem prometu, neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč ter strokovnih nalog za pripravo in izvedbo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, Republika Slovenija ustanovi Javno agencijo za varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija).

(2) V imenu Republike Slovenije uresničuje ustanoviteljske pravice in izpolnjuje obveznosti Vlada Republike Slovenije.

(3) Glede vprašanj organizacije in delovanja javne agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.

5. člen

(vzgoja, usposabljanje in izobraževanje za varno udeležbo v cestnem prometu)

(1) Vsebine prometne vzgoje za varno udeležbo v cestnem prometu izvajata civilna družba in organizacije, ki se ukvarjajo s preventivnimi dejavnostmi za področje varnosti cestnega prometa zlasti v sodelovanju z javnimi vzgojno izobraževalnimi zavodi.

(2) Usposabljanja in izobraževanja s področja varnosti v cestnem prometu, prevozov v cestnem prometu, vozil, voznikov in varnosti cestne infrastrukture lahko izvajata tudi javna agencija, ki organizira izobraževanja, usposabljanja, delavnice, konference, seminarje, simpozije, forume in podobno.

(3) Stroške izvedbe storitev iz prejšnjega odstavka krijejo udeleženci. Sredstva, pridobljena iz tega naslova, so prihodki javne agencije.

6. člen

(sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v samoupravnih lokalnih skupnostih)

(1) Za načrtovanje in usklajevanje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni ustanovijo samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti) svete za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: svet), ki delujejo kot posvetovalno telo župana.

(2) Svet sestavljajo predstavniki organov, organizacij in institucij, katerih dejavnost je usmerjena k preventivi in vzgoji v cestnem prometu (npr. vzgojno izobraževalnih organizacij, organizacij civilne družbe, policije, občinskih redarjev, šol vožnje, upravljavcev cest in drugih izvajalcev). Svet lokalne skupnosti določi število članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: članov) sveta in jih na podlagi predlogov organizacij in institucij iz prejšnjega stavka imenuje za mandatno dobo štirih let.

(3) Svet ocenjuje stanje varnosti v cestnem prometu na lokalni ravni, predlaga organom lokalne skupnosti programe za varnost cestnega prometa in ustrezne ukrepe za njihovo izvajanje, koordinira izvajanje nalog na podlagi programov za varnost cestnega prometa na lokalni ravni, predvsem pa sodeluje pri izvajanju prometne vzgoje, dodatnem izobraževanju in obveščanju udeležencev cestnega prometa o ukrepih za doseganje prometne varnosti, koordinira izdajanje in razširjanje prometno vzgojnih publikacij in drugih gradiv, pomembnih za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni. Strokovne naloge za svet zagotavlja uprava lokalne skupnosti. Svet sodeluje z javno agencijo in ministrstvom, pristojnim za promet.

(4) Svet se ustanovi za območje ene ali več lokalnih skupnosti. Sveti dveh ali več lokalnih skupnosti lahko ustanovijo skupni svet, s katerim določijo sestavo, naloge in način zagotavljanja sredstev za delovanje skupnega sveta. Za usklajevanje dela na širšem območju se lahko sveti povezujejo in ustanovijo koordinativno telo.

(5) Sredstva za financiranje nalog preventive in vzgoje v cestnem prometu na lokalni ravni se zagotovijo s proračuni lokalnih skupnosti ter iz drugih sredstev.

7. člen

(delovanje v javnem interesu)

Društva, ki delujejo na področjih, pomembnih za preventivo in varnost cestnega prometa, pridobijo status društva v javnem interesu skladno z zakonom, ki ureja društva, če razvijajo in izvajajo programe s področja preventive in varnosti v cestnem prometu (usposabljanje, dodatno izobraževanje, izdaja gradiv, promocija, razprave, predstavitve, razstave s področja varnosti cestnega prometa in podobno), razen dejavnosti šol vožnje.

III. JAVNA AGENCIJA ZA VARNOST PROMETA

8. člen

(status javne agencije)

Javna agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.

9. člen

(naloge javne agencije)

(1) Javna agencija na podlagi javnega pooblastila opravlja naslednje naloge:

1. izdaja odločb, izbira in pooblašča organizacij za opravljanje nalog s področja voznikov in vozil ter strokovni nadzor nad njihovim delom;

2. vodenje in upravljanje zbirk podatkov in evidenc homologiranih vozil, evidenc izdanih potrdil o skladnosti, zbirk podatkov in evidenc izdanih dovoljenj s področja dodatnega usposabljanja voznika začetnika, registra šol vožnje, evidence o opravljenih preizkusih usposobljenosti članov izpitnih komisij, evidence o opravljenih izpitih in preizkusih

usposobljenosti za kontrolorje in vodje tehničnih pregledov ter referente, neodvisnega preiskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč s smrtnim izidom, vzgojnih in preventivnih akcij, kolesarskih izpitov in tekmovanj, priznanj in nagrad;

3. s področja ugotavljanja skladnosti vozil.

(2) Strokovne naloge javne agencije so:

1. izvajanje izobraževalnih programov s področja voznikov in vozil;

2. načrtovanje, vodenje in usklajevanje strokovnih nalog s področja varnosti cestnega prometa, potrebnih za izvajanje nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, ter izvedbenih načrtov, ki zahtevajo sodelovanje državnih organov, lokalnih skupnosti, drugih organizacij, civilne družbe in strokovnjakov za varnost cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: strokovnjaki);

3. razvijanje in pospeševanje prometne vzgoje, izdajanje in priprava prometno vzgojnih publikacij in drugega gradiva (letaki, plakati, brošure, filmi, spletno gradivo, ipd.), razvijanje in izvajanje preventivnih programov, kampanj in akcij za varnost cestnega prometa;

4. strokovna pomoč in sodelovanje s sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni.

(3) Analitsko-raziskovalne naloge javne agencije so:

1. priprava analiz in poročil, ocenjevanje stanja varnosti cestnega prometa in sodelovanje pri oblikovanju politike na tem področju;

2. proučevanje, načrtovanje, analiziranje in predlaganje strokovnih podlag za izdelavo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa ter drugih strateških dokumentov in predpisov s tega področja;

3. organiziranje in opravljanje analitskega in raziskovalnega dela ter izdajanje strokovnih mnenj in ekspertiz o varnosti cestnega prometa, pa tudi spodbujanje raziskovalnega dela na tem področju pri drugih izvajalcih.

(4) Javna agencija opravlja tudi naslednje naloge:

1. načrtovanje, organizacija in izvajanje neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč;

2. preverjanje varnosti cestne infrastrukture v vseh fazah načrtovanja in obratovanja, ki temelji na presoji idejne zasnove in projektne dokumentacije ter pregledu obstoječe cestne infrastrukture;

3. organiziranje usposabljanja izvajalcev programov usposabljanja, določenih s tem zakonom ter razvijanje in izvajanje različnih oblik dodatnega usposabljanja udeležencev v cestnem prometu;

4. zagotavljanje opravljanja voznških izpitov;

5. organiziranje in razvijanje mednarodnega sodelovanja na področjih voznikov, vozil, preventivnega, vzgojnega in raziskovalnega dela ter na drugih področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;
6. sodelovanje z raziskovalnimi in vzgojno-izobraževalnimi zavodi, gospodarskimi organizacijami in združenji, državnimi organi, sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih ter s posameznimi znanstvenimi delavci in strokovnjaki, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;
7. sodelovanje z nevladnimi in drugimi organizacijami civilne družbe, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa, ter sofinanciranje njihovega delovanja;
8. podeljevanje priznanj in nagrad na področju preventive, vzgoje in varnosti cestnega prometa;
9. druge naloge v skladu s tem in drugimi zakoni.

10. člen

(organi javne agencije)

(1) Organa javne agencije sta svet javne agencije in direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

(2) Svet javne agencije sestavlja 11 članov, ki jih ustanovitelj v svet javne agencije imenuje za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Šest članov sveta javne agencije imenuje neposredno, pet članov pa na podlagi javnega poziva izmed predstavnikov uporabnikov, strokovnih organizacij in organizacij civilne družbe.

(3) Svet javne agencije ima na področju preventive in vzgoje posvetovalno telo, Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije, ki daje pobude in predloge za načrtovanje programa dela javne agencije in finančnega načrta na področju preventive in vzgoje. Sestavljajo ga predstavniki svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu lokalnih skupnosti ter predstavniki strokovne javnosti in civilne družbe. Število članov, način njihovega imenovanja, vsebino in način dela določa ustanovitveni akt. Svet javne agencije ima lahko poleg navedenega tudi druga posvetovalna telesa.

(4) Za direktorja javne agencije je lahko imenovana oseba, ki ima:

1. najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje;
2. najmanj deset let delovnih izkušenj, ki jih je pridobila z delom na delovnih mestih, za katere je zahtevana najmanj izobrazba, določena v prejšnji alineji, od tega najmanj sedem let vodstvenih izkušenj;
3. izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, ki ureja javne agencije in z ustanovitvenim aktom.

(5) Javni natečaj za imenovanje direktorja izvede svet javne agencije, ki Vladi Republike Slovenije predlaga kandidata za direktorja. Direktorja javne agencije imenuje Vlada Republike Slovenije.

11. člen

(financiranje javne agencije)

Prihodki javne agencije so:

1. sredstva državnega proračuna, pridobljena na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za promet;
2. prihodki, pridobljeni s prodajo blaga in storitev na trgu;
3. sponzorstvo, donacije, dediščina in darila;
4. drugi prihodki skladno s predpisi.

IV. PRISTOJNOSTI IN POOBLASTILA

12. člen

(pristojnost za odločanje v upravnih zadevah)

V upravnih zadevah, v katerih na prvi stopnji na podlagi tega zakona odločajo javna agencija in upravne enote, na drugi stopnji odloča ministrstvo, pristojno za promet, če ta zakon ne določa drugače.

13. člen

(pooblastila vlade)

- (1) Vlada Republike Slovenije določi ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika.
- (2) Vlada Republike Slovenije določi ceno vozniškega izpita.

14. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za promet)

(1) Minister, pristojen za promet:

1. izda natančnejše predpise o opremljenosti in delu šol vožnje, načinu vodenja predpisanih evidenc in natančneje določi program usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil;
2. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogojih vodenja registra kandidatov za voznike motornih vozil, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje ter dnevnika usposabljanja;

3. izda predpise o označevanju vozil, na katerih se usposablja kandidate za voznike, o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati ta vozila, in predpiše vsebino, barvo, obliko in dimenzije svetlobnih tabel ter »L« tablic;
4. predpiše natančnejše pogoje glede poslovnih prostorov, opreme in naprav ter kadrov, ki jih mora izpolnjevati organizacija za izvajanje programov usposabljanja učiteljev predpisov, učiteljev vožnje in strokovnega vodje šole vožnje;
5. določi program, po katerem se mora učitelj vožnje usposablјati in dodatno usposablјati ter način izvajanja in preverjanja znanja po programu usposablјanja;
6. določi program, po katerem se mora učitelj predpisov in strokovni vodja šole vožnje usposablјati in dodatno usposablјati ter način izvajanja in preverjanja znanja po programu usposablјanja;
7. predpiše obrazec dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje ter določi postopek izdaje in podaljšanja veljavnosti, zamenjave dovoljenj in vodenja evidenc;
8. določi ceno tiskovin in obrazcev, ki se uporabljajo pri izvrševanju predpisov o voznikih;
9. izda natančnejše predpise o obliki, načinu in pogoje vodenja registra šol vožnje;
10. predpiše način označitve vozila pri vožnji s spremljevalcem;
11. predpiše program dodatnega usposablјanja za voznike začetnike;
12. predpiše obrazec kartona voznika začetnika;
13. predpiše obrazec potrdila o opravljenem izpitu za izvajalca programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic;
14. predpiše program usposablјanja in izpita za izvajalce dodatnega usposablјanja voznikov začetnikov ter program rednega izpopolnjevanja znanja za osebe, ki izvajajo dodatno usposablјanje;
15. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposablјanja voznikov začetnikov;
16. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje programov dodatnega usposablјanja za varno vožnjo;
17. predpiše program dodatnega usposablјanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;
18. predpiše program in pogoje za izvajanje edukacijskih in psihosocialnih delavnic;
19. predpiše natančnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik za izvajanje edukacijskih in psihosocialnih delavnic;

20. izda natančnejše predpise o programu, pogojih, ocenjevanju in načinu opravljanja vozniškega izpita za voznika motornih vozil;

21. določi izpitne centre, ki se organizirajo kot teritorialne izpostave javne agencije in njihova območja ter kraj, kjer se opravlja vozniški izpit, in kategorije vozil, za katere se v posameznem izpitnem centru glede na gostoto prometa, urejenost prometnih površin, opremljenost križišč, število kandidatov za voznike, opravljajo vozniški izpiti;

22. izda natančnejše predpise o evidencah, ki jih vodijo izpitni centri;

23. določi program usposabljanja ter postopek preverjanja in ocenjevanja usposobljenosti predsednika in članov izpitne komisije, strokovnem izobraževanju članov izpitnih komisij, načinu zagotavljanja kakovosti in nadzora nad delom članov izpitnih komisij;

24. predpiše obrazec vozniškega dovoljenja ter postopek za izdajo, podaljšanje veljavnosti, nadomestitev in zamenjavo vozniških dovoljenj, enotne kode pripomočkov, ki jih mora voznik uporabljati pri vožnji vozila in omejitev ter način vodenja evidenc;

25. predpiše načine in postopke kontrole ter opremo inšpektorjev;

26. predpiše program usposabljanja za spremljevalce izrednih prevozov, pogoje, ki jih mora izpolnjevati izobraževalna ali druga organizacija za izvajanje tega programa, obrazec potrdila o uspešno opravljenem programu, način vodenja evidence o izdanih potrdilih.

(2) Minister, pristojen za promet, izbere podjetje ali organizacijo:

1. za izdelavo obrazcev vozniških dovoljenj, obrazcev vlog za izdajo vozniških dovoljenj, obrazcev dovoljenj za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo oziroma strokovno voditeljico (v nadaljnjem besedilu: strokovni vodja) šole vožnje ter obrazcev potrdil o opravljenem vozniškem izpitu in drugih obrazcev, ki se izdajajo na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisih ter vsebujejo predpisane zaščitne elemente;

2. za personalizacijo obrazcev vozniških dovoljenj.

15. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za zdravje)

Minister, pristojen za zdravje:

1. izda predpise o vrsti in obsegu zdravstvenih pregledov, ki jih morajo opraviti kandidati za voznike in vozniki motornih vozil po tem zakonu in predpiše način, postopek izdaje ter obliko in vsebino zdravniških spričeval in potrdil o opravljenem pregledu;

2. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil izpolnjevati javni zdravstveni zavodi in druge pravne in fizične osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na področju medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zdravstvene dejavnosti);

3. določi pogoje, ki jih morajo za izvajanje kontrolnih zdravstvenih pregledov izpolnjevati izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa;
4. pooblasti izvajalce zdravstvene dejavnosti, ki opravljajo dejavnost medicine dela, prometa in športa (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti) za opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov voznikov motornih vozil in zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike motornih vozil, ki jim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja;
5. imenuje posebno zdravstveno komisijo, ki opravlja zdravniške preglede po ugovoru kandidata za voznika in voznika motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil;
6. določi organizacije, ki določajo potrebno prilagojenost vozil za osebe, ki morajo imeti zaradi omejenih telesnih zmožnosti zato, da lahko vozijo vozilo v cestnem prometu, tem zmožnostim prilagojeno vozilo in ugotavljajo ustreznost prilagoditve vozil;
7. določi pogoje za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči, program izpita iz prve pomoči ter način vodenja evidenc o opravljenem izpitu iz prve pomoči;
8. za opravljanje izpita in izvajanje usposabljanj iz prve pomoči pooblasti drugo organizacijo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, če pristojna organizacija Rdečega križa ne izpolnjuje pogojev za izvajanje usposabljanj iz prve pomoči;
9. določi, kateri izpit iz prve pomoči in kakšna zdravstvena izobrazba sta pogoj, da je kandidat za voznika motornega vozila oproščen izpita iz prve pomoči;
10. določi psihoaktivna zdravila, prepovedane droge in druge psihoaktivne snovi ter njihove presnovke iz drugega odstavka 79. člena tega zakona;
11. predpiše merila za oblikovanje cen zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov.

16. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo)

Minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo, predpiše program usposabljanja za varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije oziroma zavodi za izvajanje tega programa, način izdaje potrdil o uspešno opravljenem tečaju in vodenja evidenc ter pooblasti organizacije oziroma zavode za izvajanje tega programa.

17. člen

(pooblastila direktorja javne agencije)

Direktor javne agencije:

1. na podlagi javnega razpisa pooblasti organizacije za izvajanje programov usposabljanja učiteljev predpisov in učiteljev vožnje;

2. imenuje izpitno komisijo, ki bo izvajala preizkus znanja izvajalcev usposabljanj voznikov začetnikov;

3. imenuje izpitno komisijo iz osmega odstavka 69. člena tega zakona, ki bo izvajala preizkus usposobljenosti predsednika ali člana izpitne komisije za ocenjevanje na vozniskem izpitu.

18. člen

(pooblastila ministra, pristojnega za obrambo)

Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, podrobneje predpiše način in pogoje za vožnjo vojaških vozil, pri čemer določi zlasti število oseb in pogoje za prevoz oseb ter kategorijo vozniskega dovoljenja in vojaško usposobljenost voznikov.

19. člen

(pooblastilo za izvajanje ukrepov po tem zakonu)

Pooblaščene uradne osebe (policija in inšpektorji), ki izvajajo nadzor nad izvrševanjem tega zakona, pri nadzoru uporabljajo ukrepe, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

V. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

20. člen

(strokovni nadzor)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na vozniška dovoljenja in vozniske izpite, opravlja ministrstvo, pristojno za promet.

(2) Strokovni nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delo subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike, izvajajo programe usposabljanja in dodatnega usposabljanja za učitelje vožnje in učitelje predpisov, izvajajo programe dodatnih izobraževanj in usposabljanj voznikov, opravlja javna agencija, ki izvaja strokovni nadzor tudi nad ocenjevanjem na vozniskem izpitu.

21. člen

(policijska pooblastila)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določajo prekrške v cestnem prometu, izvaja policija.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki določajo prekrške voznikov vojaških vozil v cestnem prometu, izvaja vojaška policija.

22. člen

(pristojnosti Prometnega inšpektorata Republike Slovenije)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki se nanašajo na delo subjektov, ki usposabljujejo kandidate za voznike motornih vozil, izvajajo programe za voznike začetnike in izvajajo programe dodatnih izobraževanj in usposabljanj voznikov ter spremljevalcev izrednih prevozov, opravljajo inšpektorji kot delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi Prometnega inšpektorata Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

(2) Če kršitev določb tega zakona določa prekršek, povezan z delom subjektov iz prejšnjega odstavka in v primerih, ko ni podana pristojnost policije iz prejšnjega člena, inšpektorat opravlja tudi naloge prekrškovnega organa.

23. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpekcijski nadzor opravljajo inšpektorji v prostorih šole vožnje in pooblaščenih organizacij, v okviru pooblastil, določenih s tem zakonom, pa tudi v cestnem prometu. Inšpekcijski nadzor nad usposabljanjem kandidatov za voznike motornih vozil opravlja inšpektor tudi v vozilih, s katerimi se kandidati za voznike motornih vozil usposabljujejo v vožnji.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati prostore, naprave in opremo, ki se uporablja pri izvajanju določb tega zakona ter pogodbe, evidence, ki jih organizacija vodi na podlagi tega zakona ter listine, spise in druge dokumente organizacije, ki se nanašajo na izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

(3) Inšpektor sme ugotavljati istovetnost oseb, ki v organizaciji opravljajo dela, nad izvajanjem katerih se opravlja nadzor, ter preveriti, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje dela, predpisane s tem zakonom.

(4) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pridobiti tudi podatke in opraviti pregled tehničnega in drugega varovanja prostorov, naprav, opreme, evidenc in listin, obrazcev ter pečatov ter opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora in pooblastili, ki jih ima na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja inšpekcijsko nadzorstvo.

(5) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne omogoči inšpektorju opravljanja dejanj iz tretjega odstavka tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

(6) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek oseba iz tretjega odstavka tega člena, če ne izkaže svoje identitete na inšpektorjevo zahtevo.

24. člen

(pooblastila inšpektorja v cestnem prometu)

(1) Pri izvajanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico ustaviti vozilo in pregledati naprave in opremo na vozilu, dokumente in druga dokazila, ki jih mora imeti pri sebi voznik, učitelj vožnje, spremljevalec ali kandidat za voznika motornih vozil.

(2) V ta namen uporablja označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.

25. člen

(ukrepi inšpektorja)

(1) Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da šola vožnje ali pooblaščen organizacija krši določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ima po tem zakonu pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. organizaciji začasno prepovedati opravljanje dela za izvajanje določb tega zakona do odprave nepravilnosti in pomanjkljivosti;
3. šoli vožnje začasno prepovedati delo ter javni agenciji predlagati izbris šole vožnje iz registra šol vožnje, če je bil šoli vožnje v obdobju dveh let že s pravnomočno odločbo izrečen enak ukrep zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in nepravilnostih pri izvajanju programov;
4. prepovedati, da opravlja delo oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dela ali če ga opravlja v času, ko ji je omejena pravica opravljanje to delo;
5. z odločbo napotiti delavca organizacije na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ki je predpisan s tem zakonom;
6. predlagati pristojnemu organu odvzem pooblastila, izbris iz registra oziroma izvedbo ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;
7. odrediti ukrepe za odpravo in preprečitev nepravilnosti pri vodenju, uporabi ali posredovanju podatkov iz evidenc, predpisanih s tem zakonom.

(2) Delavec organizacije, ki je z odločbo inšpektorja napoten na ponovno opravljanje izpita oziroma preizkusa, ne sme opravljanje dela v zvezi z izvajanjem tega zakona, dokler ne opravi izpita oziroma preizkusa, na katerega je bil napoten.

(3) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da se kandidat za voznika motornih vozil, voznik začetnik ali voznik na dodatnem izobraževanju in usposabljanju, ni usposabljal po predpisanem programu, inšpektor z odločbo odredi, da se mora ta oseba ponovno usposobiti po predpisanem programu, stroške ponovnega usposabljanja pa krije šola vožnje ali pooblaščen organizacija, ki te osebe ni usposabljala po predpisanem programu.

26. člen

(posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Javna agencija, ministrstvo, pristojno za promet, policija, upravna enota, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in občinski redarji imajo v zvezi z izvajanjem svojih zakonsko določenih nalog pravico obdelovati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, vozilih, prekrških in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu ter o izrečenih kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj in podatke iz drugih evidenc, predpisanih v tem zakonu, ki jih potrebujejo v zvezi z izvajanjem nalog, določenih s tem zakonom in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi, imajo pravico obdelovati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo te podatke brezplačno posredovati organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Osebni podatki v evidencah in registrih po tem zakonu se obdelujejo za naslednje namene:

- spremljanje voznika in njegove pravice do vožnje motornih in priklopnih vozil različnih kategorij,
- spremljanje kandidatov za voznike motornih vozil, njihovega usposabljanja in opravljanja vozniškega izpita,
- spremljanje usposobljenosti izvajalcev programov usposabljanj in članov izpitnih komisij iz tega zakona.

(5) Osebni podatki v evidencah in registrih se obdelujejo tudi zaradi njihovega posredovanja organom in organizacijam, ki imajo za izvajanje zakonsko določenih nalog te podatke pravico obdelovati.

VI. USPOSABLJANJE KANDIDATOV ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL

27. člen

(opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil)

(1) Usposabljanje kandidatov za voznike motornih vozil ali skupine vozil (v nadaljnjem besedilu: dejavnost usposabljanja kandidatov) opravljajo gospodarske družbe, javni in zasebni izobraževalni zavodi in druge pravne osebe zasebnega prava, samostojni podjetniki posamezniki, policija in vojska, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tem zakonu in drugih predpisih (v nadaljnjem besedilu: šola vožnje).

(2) Šola vožnje sme opravljati dejavnost usposabljanja kandidatov, ko izpolni pogoje, določene s tem zakonom ter drugimi predpisi in jo javna agencija vpiše v register šol vožnje.

(3) Javna agencija izda odločbo o registraciji šole vožnje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil za tisto kategorijo motornih vozil, za katero izpolnjuje pogoje.

(4) Javna agencija izda odločbo o registraciji šole vožnje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil tudi pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki ima enakovredno dovoljenje za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ali skupine vozil v drugi državi članici Evropske unije in izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov, določene s tem zakonom ter drugih predpisov, in jo javna agencija vpiše v register šol vožnje. Odločbo o registraciji šole vožnje mora pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik pridobiti tudi za čezmejno delovanje.

(5) Javna agencija mora o zahtevi odločiti v 45 dneh od prejete popolne vloge. Če to opravičuje zahtevnost zadeve, lahko javna agencija rok za izdajo odločbe pred njegovim potekom s sklepom podaljša, vendar največ za 45 dni. Podaljšanje in trajanje podaljšanja roka mora v sklepu utemeljiti.

(6) Če javna agencija v roku oziroma podaljšanem roku iz prejšnjega odstavka ne izda odločbe, se šteje, da je bila odločba o vpisu šole vožnje v register šol vožnje, izdana.

(7) Šole vožnje, vpisane v register šol vožnje, morajo v petnajstih dneh javni agenciji prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na točnost podatkov v registru šol vožnje.

(8) Javna agencija izda odločbo o izbrisu šole vožnje iz registra šol vožnje:

1. če je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik izbrisan iz evidence poslovnih subjektov;

2. če pravna oseba sporoči, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov oziroma če samostojni podjetnik posameznik umre ali sporoči, da je prenehal z opravljanjem dejavnosti usposabljanja kandidatov;

3. če ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov;

4. če v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti ali nepravilnosti, ugotovljenih z odločbo inšpektorja;

5. če ji je bila v obdobju dveh let dvakrat izdana odločba o začasni prepovedi dela zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in nepravilnosti pri izvajanju programov;

6. zaradi uvedbe prisilne poravnave, stečaja ali likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja insolventnost in prisilno prenehanje;

7. če ne izvaja usposabljanja v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(9) V primeru izbrisa šole vožnje iz registra šol vožnje na podlagi 5. točke prejšnjega odstavka se sme ponovni vpis v register izvesti po preteku petih let od izdane odločbe o izbrisu iz registra. V tem roku se v register šol vožnje ne vpiše šole vožnje katere zakoniti zastopnik je oseba, ki je bila zakoniti zastopnik šole vožnje, izbrisane iz registra šol vožnje.

(10) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja dejavnost usposabljanja kandidatov za voznike in za usposabljanje ne

izpolnjuje predpisanih pogojev ter ni vpisana v register šol vožnje, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

28. člen

(register šol vožnje in register kandidatov)

(1) Register šol vožnje vodi javna agencija. Podatki, vpisani v register šole vožnje, so javni in jih sme vsakdo pregledovati, prepisovati ali zahtevati izpis iz registra.

(2) Register vsebuje naslednje podatke:

1. številko vpisa v register;
2. matično številko poslovnega subjekta;
3. naziv šole vožnje;
4. sedež in poslovni naslov;
5. statusno obliko;
6. naslov učilnice, kjer šola vožnje opravlja dejavnost;
7. kategorije, za katere je registrirana;
8. datum vpisa v register.

(3) Šola vožnje mora na predpisan način voditi register kandidatov ter evidenčni karton vožnje, dnevni razvid vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije.

1. Register kandidatov vsebuje:

- registrsko številko kandidata;
- datum vpisa;
- osebno ime kandidata;
- stalno oziroma začasno prebivališče;
- enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO);
- številko evidenčnega kartona in datum njegove izdaje;
- podatke o usposabljanju;
- podatke o izpisu kandidata iz šole vožnje.

2. Evidenčni karton vožnje poleg podatkov iz registra z izjemo EMŠO vsebuje še osebno ime učitelja vožnje ter osebno ime, datum rojstva in stalno oziroma začasno prebivališče spremljevalca.

3. Dnevni razvid vožnje vsebuje podatke o šoli vožnje, ki ga je izdala, številki in datumu izdaje dnevnega razvida vožnje, osebno ime učitelja vožnje, registrski označbi vozila, podatke o številu prevoženih kilometrov, osebno ime kandidata, registrsko številko kandidata in podatke o usposabljanju kandidata.

4. Dnevnik usposabljanja iz teorije vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, osebno ime predavatelja, osebno ime ter datum rojstva kandidata, registrsko številko kandidata, naslov kandidata in podatke o poteku usposabljanja.

(4) Z globo 800 eurov se kaznujeta za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi registra kandidatov, evidenčnega kartona vožnje, dnevnega razvida vožnje ali dnevnika usposabljanja iz teorije, na predpisan način, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

29. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti usposabljanja kandidatov)

(1) Šola vožnje mora imeti:

1. šolsko učilnico, ki je funkcionalno opremljena za nemoteno učenje odraslih;
2. najmanj eno vozilo, opremljeno za poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil tistih kategorij, za katere je vpisana v register šol vožnje;
3. neprometno površino, na kateri je mogoče izvajanje vaje iz tehnike vožnje vozila, predpisanih za opravljanje vozniškega izpita.

(2) V šolah vožnje smejo usposablјati kandidate za voznike motornih vozil samo učitelji vožnje in učitelji predpisov, ki imajo veljavna dovoljenja za opravljanje tega dela ter delo opravljajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe (pogodbe o delu).

(3) Za izvajanje dejavnosti usposabljanja kandidatov mora šola vožnje zagotavljati tudi strokovnega vodjo šole vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje ter delo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe (pogodbe o delu). Strokovni vodja šole vožnje je odgovoren za:

1. vodenje izvajanja dejavnosti;
2. notranje dopolnilno informiranje in izobraževanje;
3. organizacijo in skrb za strokovno usposabljanje;
4. vodenje evidenc iz tretjega odstavka prejšnjega člena;

5. obveščanje javne agencije o času izvajanja teoretičnega dela usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil preko spletnega mesta Ministrstva za promet;

6. sodelovanje z izpitnimi centri in občasno spremljanje izpitnih voženj;

7. svetovanje kandidatom za voznike;

8. skrb in odgovornost za kakovost dela šole vožnje;

9. predstavljanje šole vožnje pred organi javne agencije.

(4) Predpise o varnosti cestnega prometa, osnove delovanja naprav in opreme na motornem vozilu, psihologijo v cestnem prometu in prometno etiko smejo v šoli vožnje poučevati;

1. učitelji predpisov z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in učitelji vožnje z veljavnim dovoljenjem za učitelje vožnje, ki imajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;

2. osebe, ki so bile zaposlene kot učitelji predpisov o varnosti cestnega prometa na dan 1. maja 1998 in imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje.

(5) Praktični del usposabljanja smejo v šoli vožnje poučevati učitelji vožnje z ustreznim veljavnim dovoljenjem za učitelja vožnje.

(6) Zakoniti zastopnik šole vožnje ne more biti oseba, ki je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali ogrožanje varnosti prometa z zaporno kaznijo najmanj treh let.

(7) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

30. člen

(opremljenost vozil, na katerih se kandidati učijo vožnje)

(1) Šola vožnje sme poučevati kandidata za voznika na vozilu, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Med učenjem kandidata za voznika smejo biti v motornem vozilu ali na njem samo kandidati šole vožnje, ki imajo pri sebi evidenčne kartone vožnje, učitelji vožnje in kandidati za učitelje vožnje, spremljevalci, starši, rejniki, skrbniki, posvojitelji ter osebe, ki opravljajo nadzor nad izvajanjem praktičnega dela programa usposabljanja.

(3) Motorna vozila, na katerih se kandidati za voznika usposabljujejo v praktičnem delu programa, morajo imeti na strehi svetlobno tablo z napisom »ŠOLA VOŽNJE L«. Vozila, ki nimajo strehe, priklopna vozila in vozila, pri katerih se zaradi konstrukcije z zadnje strani svetlobna tabla ne vidi, pa morajo biti med usposabljanjem kandidata za voznika motornega vozila označena s predpisanimi »L« tablicami.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek mora kandidat, ki se usposablja na motornem vozilu kategorij AM, A1, A2, A, in B1, pod pogojem, da se ne usposablja v vozilu z zaprto kabino in vgrajenim zadrževalnim sistemom, uporabljati zaščitno oblačilo ali telovnik, ki v vetru ne sme ovirati kandidata, mora biti v signalnih barvah ter na sprednji in zadnji strani označen s simbolom »L« tablice.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 1000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

31. člen

(zdravstveni pogoji za usposabljanje)

(1) Učitelj vožnje ne sme usposabljati kandidata za voznika v vožnji motornega vozila na cesti, če je utrujen, bolan, če je pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, oziroma je v takem duševnem stanju, da ne more zanesljivo nadzirati kandidata, ki ga uči, če ima telesne okvare ali poškodbe pa v primeru, da ga to onemogoča pri njegovem delu.

(2) Učitelj vožnje kandidatu za voznika ne sme dovoliti vožnje na cesti, če je očitno, da kandidat zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ne more zanesljivo voziti.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

32. člen

(usposabljanje za vožnjo)

(1) Učitelj vožnje mora imeti med usposabljanjem kandidata za voznika motornih vozil na cesti pri sebi svoje veljavno vozniško dovoljenje in veljavno dovoljenje za učitelja vožnje, dnevni razvid vožnje in evidenčni karton vožnje ter veljavno zdravniško spričevalo kandidata za voznika, ki ga usposablja. Na zahtevo policista oziroma pristojnega inšpektorja mora navedene dokumente pokazati.

(2) Učitelj vožnje sme usposabljati kandidate za voznike v praktičnem delu programa usposabljanja na cesti v nedeljenem delovnem času največ osem učnih ur dnevno, v deljenem delovnem času pa največ devet učnih ur dnevno.

(3) Učno uro praktičnega dela programa usposabljanja sestavljajo priprava kandidata na vožnjo, vožnja motornega vozila in analiza vožnje. Učna ura traja 50 minut. Učitelj vožnje mora imeti najkasneje po petih učnih urah najmanj 30 minut počitka. Učitelj vožnje mora na predpisan način voditi evidenčni karton vožnje kandidata, ki ga usposablja, in dnevni razvid vožnje.

(4) Učitelj vožnje mora kandidata za voznika motornih vozil usposablјati v skladu s predpisanim programom. Učitelj vožnje sme pričeti usposablјati kandidata na cesti šele, ko ta obvlada tehniko vožnje vozila in ne ogroža svoje varnosti in varnosti drugih udeležencev cestnega prometa, do takrat se mora usposablјati na neprometni površini.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki prične usposablјati kandidata na cesti, preden ta obvlada tehniko vožnje vozila.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

33. člen

(pogoji, ki jih morajo izpolnjevati učitelji vožnje za praktični del usposablјanja)

(1) Praktični del usposablјanja lahko v šoli vožnje poučujejo učitelji vožnje, ki imajo veljavno dovoljenje za učitelja vožnje tiste kategorije, za katero poučujejo kandidata za voznika motornih vozil.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko poučuje kandidata za voznika motornih vozil:

1. kategorije F učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B in veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije F;

2. kategorij AM, A1, A2 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije A;

3. kategorije B1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije B;

4. kategorije C1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije C;

5. kategorije C1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije CE;

6. kategorije D1 učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije D;

7. kategorije D1E učitelj vožnje, ki ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje za motorna vozila kategorije DE.

(3) Pri poučevanju vožnje je učitelj vožnje odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storil kandidat za voznika, razen, če ga ni mogel preprečiti.

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje, ki nima veljavnega dovoljenja za učitelja vožnje, ki mu daje pravico poučevati za kategorijo, za katero poučuje kandidata za voznika motornih vozil.

(5) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njuna odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

34. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za delo učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije lahko pridobi oseba, ki:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;
2. ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo izobrazbo in je uspešno končala program usposabljanja za učitelja vožnje ustrezne kategorije motornih vozil;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;
4. v evidenci kazenskih točk nima vpisanih več kot pet kazenskih točk;
5. v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost ali ogrožanja javnega prometa ali za kaznivo dejanje nasilništva;
6. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več hujših prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;
7. ji v zadnjih dveh letih ni:
 - bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja;
 - bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola ali vožnje pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ali zaradi odklonitve preizkusa z ustreznimi sredstvi, napravami ali strokovnega pregleda zaradi preveritve, ali ima v organizmu alkohol, ali odklonitve preizkusa z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi odklonitve strokovnega pregleda;
 - bila izrečena prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije zaradi vožnje pod vplivom alkohola.

(2) Dovoljenje za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje in je končala program usposabljanja za učitelja predpisov;

2. ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B.

(3) Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje dobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje, najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu učitelja vožnje in je uspešno končala program usposabljanja za vodjo šole vožnje;

2. ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila kategorije B.

(4) Osebe držav članic Evropske unije lahko dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje pridobijo na podlagi enakovrednih dokazil držav članic Evropske unije. Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje mora pridobiti tudi oseba za čezmejno opravljanje storitve.

(5) O izdaji dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodjo šole vožnje je potrebno odločiti v 30 dneh od prejete popolne vloge. Če to opravičuje zahtevnost zadeve, se lahko rok za izdajo dovoljenja s sklepom podaljša, vendar največ za 30 dni. Podaljšanje in trajanje podaljšanja roka je potrebno v sklepu utemeljiti.

(6) Če se v roku oziroma podaljšanem roku iz prejšnjega odstavka ne odloči o izdaji dovoljenja za učitelja vožnje, učitelja predpisov ali strokovnega vodjo šole vožnje, se šteje, da je bilo dovoljenje izdano.

35. člen

(izdaja in podaljšanje veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo šole vožnje izda in podaljša veljavnost upravna enota.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje in dovoljenje za učitelja predpisov se izda za pet let oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju na podlagi potrčila o opravljenem programu za izobraževanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, določenim s tem zakonom. Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje se izda brez omejitve veljavnosti.

(3) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje in dovoljenja za učitelja predpisov se podaljša za pet let oziroma za krajši čas, če je taka omejitev določena v vozniškem dovoljenju, na podlagi potrčila o opravljenem programu dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje in učiteljev predpisov, določenim s tem zakonom.

(4) Veljavnost dovoljenja za učitelja vožnje se ne podaljša, če so podani razlogi iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, v okviru evidence voznikov vodi evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, evidenco dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in evidenco dovoljenj za strokovne vodje šol vožnje, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. EMŠO;
3. datum izdaje dovoljenja in veljavnost;
4. stalno oziroma začasno prebivališče;
5. kategorijo, za katero je izdano dovoljenje za učitelja vožnje;
6. upravno enoto, ki je izdala oziroma podaljšala veljavnost dovoljenja;
7. podatke o ugotovljeni začasni ali trajni zdravstveni nezmožnosti opravljanja poklica voznika oziroma učitelja vožnje.

(6) Podatke v evidenco vpisujejo upravne enote.

36. člen

(odvzem dovoljenja za učitelja vožnje)

(1) Učitelju vožnje se dovoljenje za učitelja vožnje:

1. trajno odvzame, če je bil v zadnjih treh letih pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, spolno nedotakljivost, ogrožanja javnega prometa ali za kaznivo dejanje nasilništva,
2. odvzame za čas, za katerega velja izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, prepoved uporabe vozniškega dovoljenja ter prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Dovoljenje za učitelja vožnje se odvzame tudi učitelju vožnje, ki postane telesno ali duševno nezmožen voziti motorno vozilo, dokler traja taka nezmožnost.

(3) Odločbo o odvzemu dovoljenja za učitelja vožnje izda na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena upravna enota.

VII. IZOBRAŽEVANJE KANDIDATOV, VOZNIKOV TER IZOBRAŽEVANJE IZVAJALCEV IZOBRAŽEVANJA

37. člen

(program usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil)

(1) Program usposabljanja za voznike motornih vozil vsebuje teoretični in praktični del.

(2) Teoretični del usposabljanja v trajanju najmanj 20 pedagoških ur je sestavljen iz splošnega in dodatnega dela ter obsega:

1. pravila cestnega prometa, prometne znake in njihov pomen, znake, ki jih dajejo policisti in druge s tem zakonom pooblaščen osebe, ter nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki nasprotujejo prometnim predpisom;
2. osnove delovanja naprav na motornem vozilu, ki so pomembne za varen cestni promet;
3. obveznosti in vlogo voznikov v cestnem prometu;
4. vsebine, ki opredeljujejo pomembnost prepoznavanja in predvidevanja prometnih okoliščin ter z njimi povezani dejavniki tveganja v prometu;
5. vsebine, ki opredeljujejo spremembe v vedenju in obnašanju voznika v prometu zaradi vpliva alkohola, drog in psihoaktivnih zdravil, zaradi utrujenosti, bolezni in drugih duševnih in telesnih stanj ter zaradi vremenskih razmer, stanja vozila in ceste, kar vpliva na varnost prometa;
6. teme, ki prispevajo k razvijanju humanih odnosov, odnosov vzajemnega spoštovanja in razumevanja med vsemi udeleženci v prometu po načelih zaupanja in solidarnosti ter k ravnanju ob prometni nesreči;
7. tehnike varčne in okolju prijazne vožnje, vključno z ekonomskimi vidiki uporabnika pri izbiri varčnejših vozil in prihranki zaradi varčne vožnje ter prikazom manjših vplivov na okolje.

(3) Za kandidate, ki imajo veljaven splošni del teoretičnega usposabljanja, se izvede dodatni del teoretičnega usposabljanja:

- če se usposabljujejo za pridobitev voznškega dovoljenja kategorij AM, A1, A2, A, B1 v trajanju najmanj osem ur in
- če se usposabljujejo za pridobitev voznškega dovoljenja kategorij BE, C, C1, CE, C1E, D1, D, D1E, DE in F v trajanju najmanj 12 ur.

(4) Praktični del usposabljanja se izvede v trajanju najmanj 20 ur in obsega:

1. spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na neprometni površini;
2. učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj njega;
3. učenje vožnje v gostem prometu v naselju in zunaj njega podnevi in ponoči;
4. učenje osnov tehnik varčne in okolju prijazne vožnje.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se praktični del usposabljanja za kandidata motornega vozila kategorije F izvede v trajanju najmanj 16 ur. Kandidat, ki že ima voznško dovoljenje A1 ali A2 in se usposablja za pridobitev voznškega dovoljenja kategorije A2 ali A ter kandidat, ki se usposablja za vožnjo skupine vozil, katere največja dovoljena masa presega

3.500 kg in ne presega 4.250 kg, če je vlečnemu vozilu dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, mora opraviti praktični del usposabljanja v trajanju najmanj devet ur.

(6) Šola vožnje mora izvajati usposabljanje kandidatov za voznike po programu in trajanju programa kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(7) Šola vožnje mora o kraju in času izvajanja teoretičnega dela usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil obvestiti javno agencijo najmanj dva dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(8) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja usposabljanja kandidatov za voznike po programu in trajanju programa kot je to določeno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, njuna odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

(9) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek učitelj vožnje ali učitelj predpisov, ki poučevanja ne izvaja po predpisanem programu.

(10) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

38. člen

(pogoji za usposabljanje kandidatov)

(1) Kandidat za voznika se sme v šoli vožnje začeti usposabljati, če mu ne manjka več kot šest mesecev do starosti, predpisane za pridobitev pravice vožnje motornega vozila posamezne kategorije.

(2) Pred začetkom praktičnega dela usposabljanja mora kandidat za voznika z veljavnim zdravniškim spričevalom dokazati, da je telesno in duševno zmožen voziti vozilo, za vožnjo katerega se usposablja ter uspešno opraviti teoretični del voznškega izpita pred komisijo izpitnega centra, kar mora izpitni center vpisati v evidenčni karton vožnje kandidata za voznika. Uspešno opravljen teoretični del voznškega izpita velja tri leta. Med usposabljanjem mora kandidat uporabljati pripomočke za vožnjo vozila, ki so vpisani v zdravniškem spričevalu.

(3) Kandidat za voznika, ki se usposablja za voznški izpit, sme po cesti voziti motorno vozilo tiste kategorije, za katero se usposablja, če ga vozi pod nadzorstvom učitelja vožnje.

(4) Po končanem praktičnem delu usposabljanja v šoli vožnje, se lahko kandidat za voznika motornih vozil priglasi k opravljanju praktičnega dela voznškega izpita pred komisijo izpitnega centra.

(5) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek učitelj predpisov oziroma učitelj vožnje, če usposablja kandidata za voznika, ki ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali drugega odstavka oziroma opusti nadzorstvo iz tretjega odstavka tega člena.

39. člen

(dodatno usposabljanje voznikov začetnikov)

(1) Voznik začetnik, ki ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče in je v Republiki Sloveniji opravil vozniški izpit in pridobil vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 ali A ali B mora opraviti program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov. Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov mora opraviti tudi voznik, ki je pridobil slovensko vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 ali A ali B na podlagi tujega veljavnega vozniškega dovoljenja, od izdaje katerega pa je minilo manj kot eno leto ter v državi, kjer je pridobil vozniško dovoljenje, ni opravil takšnega programa.

(2) Vozniku začetniku se ob izdaji vozniškega dovoljenja izda tudi karton voznika začetnika za spremljanje opravljenih obveznosti po programu dodatnega usposabljanja za voznika začetnika, na katerega izvajalec programa potrjuje opravljene obveznosti.

(3) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov vsebuje vadbo varne vožnje ter skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa.

(4) Programa dodatnega usposabljanja se mora voznik začetnik udeležiti po najmanj štirih mesecih od izdaje vozniškega dovoljenja.

(5) Ceno programa dodatnega usposabljanja za voznika začetnika plača udeleženec.

40. člen

(izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov)

(1) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov pooblasti tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, vadbene proge, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: izvajalec dodatnega usposabljanja). Pooblastilo se izda za dobo treh let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(2) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov lahko izvajajo pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, ki imajo dovoljenje oziroma pooblastilo za izvajanje enakovrednih programov usposabljanj v drugi državi članici Evropske unije, če izpolnjujejo pogoje, določene v prejšnjem odstavku in jih pooblasti javna agencija.

(3) Izvajalec dodatnega usposabljanja mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov mora o izvedbi usposabljanja voditi evidenco o udeležencih dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;

2. EMŠO;

3. stalno oziroma začasno prebivališče;
4. datum začetka in zaključka dodatnega usposabljanja voznika začetnika;
5. številko izdanega potrdila o opravljenem dodatnem usposabljanju voznika začetnika.

(5) Pooblastilo za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov iz prvega in drugega odstavka tega člena javna agencija razveljavi, če pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

1. ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;
2. ne izvaja dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov v skladu s predpisi;
3. javno agencijo obvesti, da je prenehal z izvajanjem programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov;
4. če je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik izbrisan iz evidence poslovnih subjektov.

(6) Izvajalec dodatnega usposabljanja mora o izvajanju usposabljanja voznikov začetnikov obvestiti javno agencijo o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja. Izvajalec dodatnega usposabljanja mora obvestiti javno agencijo najmanj pet dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(7) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe dodatnega usposabljanja, ali če ne sporoči sprememb, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za pooblastitev, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(8) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov v skladu s predpisi, ali izvaja usposabljanje brez pooblastila ali izvaja usposabljanje, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

41. člen

(kadrovski pogoji za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov)

(1) Pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja lahko izvaja vadbo varne vožnje fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;
2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje ali je pred uveljavitvijo tega zakona najmanj deset let neprekinjeno izvajala treninge vadbe varne vožnje in je starejša od 50 let ali je dovoljenje za izvajanje teh programov pridobila pred začetkom uporabe tega zakona;

3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;
4. v evidenci kazenskih točk nima vpisanih več kot pet kazenskih točk;
5. je uspešno opravila izpit za izvajanje vadbe varne vožnje po posebnem programu;
6. ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Ne glede na 1. in 2. točko prejšnjega odstavka smejo pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja vadbo varne vožnje izvajati osebe, ki so pridobile dovoljenje na podlagi Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10).

(3) Pri izvajalcu programa dodatnega usposabljanja lahko izvaja skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;
2. je uspešno opravila izpit za izvajanje programa v skupinskih delavnicah po posebnem programu;
3. ji v zadnjih dveh letih ni bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(4) Oseba, ki izvaja vadbo varne vožnje, mora takoj pisno obvestiti izvajalca dodatnega usposabljanja, pri katerem opravlja delo, da ima v evidenci kazenskih točk vpisanih več kot pet kazenskih točk.

(5) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek oseba iz prejšnjega odstavka, ki pisno ne obvesti izvajalca dodatnega usposabljanja, pri katerem opravlja delo, da ima v evidenci kazenskih točk vpisanih več kot pet kazenskih točk.

42. člen

(program usposabljanja in preizkus znanja izvajalcev usposabljanj voznikov začetnikov)

(1) Kandidati za izvajalce programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic se morajo usposobiti po predpisanem programu in opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(2) Izvajalci programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic se morajo vsaka tri leta udeležiti rednega izpopolnjevanja znanja po programu iz 14. člena tega zakona.

(3) Usposabljanje kandidatov za izvajalce programa vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic ter redno izpopolnjevanje znanja izvaja javna agencija.

(4) O izvedbi usposabljanja in rednega izpopolnjevanja znanja mora javna agencija voditi evidenco o udeležencih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;
3. stalno oziroma začasno prebivališče;
4. številko vozniškega dovoljenja;
5. kategorija motornih vozil, za katero je udeleženec vključen v program usposabljanja;
6. datum začetka in zaključka usposabljanja oziroma izpopolnjevanja znanja;
7. številko izdanega potrdila o opravljenem usposabljanju oziroma izpopolnjevanju znanja.

(5) Po uspešno opravljenem izpitu iz prvega odstavka tega člena mora javna agencija v 15 dneh od dneva, ko je kandidat uspešno opravil izpit, izdati potrdilo o opravljenem izpitu.

(6) Udeležencu rednega izpopolnjevanja znanja mora javna agencija v petnajstih dneh po zaključku izpopolnjevanja znanja izdati potrdilo.

(7) Javna agencija mora o opravljenih izpiti voditi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;
3. stalno oziroma začasno prebivališče;
4. datum opravljenega izpita;
5. navedbo dela programa usposabljanja za voznike začetnike, za izvajanje katerega je udeleženec usposabljanja opravil izpit;
6. številko potrdila o opravljenem izpitu.

43. člen

(program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske in psihosocialne delavnice)

(1) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo obsega teoretični in praktični del. Teoretični del obsega 12 pedagoških ur z vsebinami o varnosti cestnega prometa, tveganjih vožnje, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu. Praktični del se izvede v obliki vadbe varne vožnje v obsegu šestih pedagoških ur.

(2) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske delavnice in psihosocialne delavnice izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijske delavnice in psihosocialne delavnice pooblasti

tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, vadbene proge, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen organizacija). Pooblastilo se izda za dobo štirih let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(3) Pooblaščen organizacija mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Pooblastilo za izvajanje programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, edukacijskih in psihosocialnih delavnic javna agencija razveljavi v naslednjih primerih:

1. če pooblaščen organizacija ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje programa usposabljanja za varno vožnjo;

2. če pooblaščen organizacija ne izvaja dodatnega usposabljanja za varno vožnjo v skladu s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona;

3. če je pooblaščen organizacija prenehala delovati;

4. če pooblaščen organizacija sporoči, da je prenehala z izvajanjem programa.

(5) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija ne smeta dovoliti udeležbe na programu praktičnega dela dodatnega usposabljanja, če je očitno, da voznik zaradi telesne okvare ali poškodbe, utrujenosti, bolezni, duševnega stanja, vpliva alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih sredstev ne more zanesljivo voziti.

(6) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija morata o izvedbi usposabljanja voditi evidenco o udeležencih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;

2. EMŠO;

3. stalno oziroma začasno prebivališče;

4. datum začetka in zaključka usposabljanja;

5. številka izdanega potrdila o opravljenem usposabljanju.

(7) Pooblaščen organizacija mora o kraju in času izvajanja usposabljanja obvestiti javno agencijo najmanj pet dni pred izvedbo usposabljanja preko spletnega mesta Ministrstva za promet.

(8) Javna agencija oziroma pooblaščen organizacija morata obveščati pristojna sodišča o izvajanju programa kot določi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

(9) Z globo 800 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v predpisanem roku ne obvesti javne agencije o kraju in času izvedbe

programa dodatnega usposabljanja ali je ne obvesti o spremembah, ki vplivajo na pooblastitev, njuna odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi ali ne vodi pravilno evidence o udeležencih usposabljanja, njuna odgovorna oseba pa z globo 100 eurov.

(11) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo v skladu s predpisi, ali izvaja dodatno usposabljanje brez pooblastila ali izvaja dodatno usposabljanje, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

44. člen

(udeležba v programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo)

(1) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja na podlagi kazenskih točk, ki niso bile izrečene zaradi prekrškov vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

(2) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se mora na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost vozniškega dovoljenja.

(3) Programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže štiri kazenske točke, pa do dneva, ko opravi program, ne preseže 17 kazenskih točk, če mu kazenske točke niso bile izrečene zaradi prekrškov z vožnjo pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem programu se vozniku z dnem, ko organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, predloži potrdilo o opravljenem dodatnem usposabljanju za varno vožnjo, enkrat v treh letih, izbrišejo iz evidence štiri kazenske točke.

(4) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi zdravstveni pregled s svetovanjem ali če se je udeležil ustreznega rehabilitacijskega programa zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(5) Potrdilo o uspešno opravljenem programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo velja tri mesece.

45. člen

(udeležba v rehabilitacijskih programih)

(1) Rehabilitacijskega programa se mora udeležiti oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja in so ji bile izrečene kazenske točke zaradi vožnje pod

vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in jo v program napoti sodišče po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu v primeru odložitve izvrševanja prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja, skladno z zakonom, ki ureja prekrške. Sodišče pri določitvi ustreznega rehabilitacijskega programa, ki ga določi na podlagi zdravniškega spričevala, izbira med tremi rehabilitacijskimi programi:

1. edukacijske delavnice v obsegu najmanj šest pedagoških ur z vsebinami varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

2. psihosocialne delavnice v obsegu najmanj 17 pedagoških ur, od tega najmanj dve uri individualne obravnave in najmanj 15 ur dela v skupini z vsebinami varnosti cestnega prometa, tveganjih zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, odgovornosti voznikov in psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu;

3. programi zdravljenja, ki potekajo po standardiziranih programih zdravljenja odvisnosti.

(2) Rehabilitacijskega programa iz prvega odstavka se mora v predpisanem obsegu pred ponovnim opravljanjem voznškega izpita udeležiti tudi oseba, ki ji je prenehala veljavnost voznškega dovoljenja. Ustrezen rehabilitacijski program določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda.

(3) Ustreznega rehabilitacijskega programa iz prvega odstavka tega člena, ki ga določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda, se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega voznškega dovoljenja enkrat v treh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja, ki se je udeležil rehabilitacijskega programa se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem rehabilitacijskem programu, iz evidence kazenskih točk izbrišejo štiri pravnomočno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola.

(4) Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega voznškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če je dodatno opravil zdravstveni pregled s svetovanjem.

(5) Potrdilo o opravljenem rehabilitacijskem programu velja tri mesece.

46. člen

(izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje)

(1) Izobraževanje ter dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje izvaja javna agencija. Javna agencija lahko za izvajanje programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje pooblasti tudi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, če izpolnjuje pogoje glede poslovnih prostorov, predpisane opreme in naprav ter kadrov, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi (v nadaljnjem besedilu: izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja). Pooblastilo se izda za dobo treh let z možnostjo podaljšanja ob izpolnjevanju predpisanih pogojev.

(2) Izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja mora v 15 dneh javni agenciji sporočiti vsako spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Pooblastilo za izvajanje programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, javna agencija razveljavi, če izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja:

- ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje programa;
- ne izvaja programa v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi;
- preneha delovati;
- če sporoči, da je prenehal z izvajanjem programa.

(4) Izvajalec izobraževanja ter dodatnega usposabljanja mora voditi evidenco o osebah, ki se usposabljujejo po posameznih programih izobraževanja in o poteku dodatnega usposabljanja. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime udeleženca,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- EMŠO,
- datum vključitve v program usposabljanja,
- datum opravljanja preizkusa znanja,
- številko potrdila o opravljenem programu usposabljanja.

(5) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne vodi ali ne vodi pravilno evidence iz prejšnjega odstavka, njuna odgovorna oseba pa z globo 100 eurov.

(6) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja programa izobraževanja ter dodatnega usposabljanja v skladu s predpisi, ali izvaja program izobraževanja ter dodatnega usposabljanja brez pooblastila ali izvaja program izobraževanja ter dodatnega usposabljanja, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev za izdajo pooblastila, njuna odgovorna oseba pa z globo 800 eurov.

(7) Učitelj vožnje in učitelj predpisov morata vsako leto obnavljati in dopolnjevati svoje znanje.

(8) Šteje se, da je učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov v zadnjem letu obnavljal in dopolnjeval znanje, če je izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju učiteljev vožnje oziroma učiteljev predpisov ali če je sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(9) Šteje se, da je učitelj vožnje v zadnjem letu obnavljal in dopolnjeval znanje, če pripravi seminarsko nalogo na temo, ki mu jo določi javna agencija. Ustreznost seminarske naloge potrdi javna agencija.

47. člen

(usposabljanje spremljevalcev izrednih prevozov)

(1) Spremljevalec izrednega prevoza mora biti za izvajanje izrednih prevozov glede na kategorijo spremljanja usposobljen po predpisanem programu.

(2) Usposabljanje spremljevalcev izrednega prevoza izvaja izobraževalna ali druga organizacija, ki jo za to pooblasti javna agencija, če organizacija izpolnjuje kadrovske in materialne pogoje.

(3) Spremljevalec izrednega prevoza mora imeti pri spremljanju izrednega prevoza pri sebi dokazilo o usposobljenosti za izvajanje spremstva izrednega prevoza in ga na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb izročiti na vpogled.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec izrednega prevoza, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec izrednega prevoza, ki za spremljanje izrednih prevozov ni usposobljen po predpisanem programu.

VIII. POGOJI ZA VOŽNJO VOZIL

48. člen

(odgovornost za varno vožnjo)

(1) V cestnem prometu lahko vozi motorno vozilo oseba, ki izpolnjuje pogoje, ki jih predpisuje ta zakon in je telesno in duševno zmožna varno voziti motorno vozilo.

(2) Kadar je telesna ali duševna zmožnost osebe zmanjšana zaradi prirojenih ali pridobljenih bolezni, poškodb ali duševnega stanja, sme taka oseba voziti motorno vozilo v cestnem prometu le, če njeno stanje ne more vplivati na njeno zmožnost za varno vožnjo motornega vozila.

(3) Šteje se, da oseba, pri kateri je telesna ali duševna zmožnost za varno vožnjo motornega vozila osebe zmanjšana zaradi zaužitja alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi, ali zaradi utrujenosti, ni zmožna varno voziti motornega vozila.

49. člen

(pogoji za vožnjo koles in koles s pomožnim motorjem)

- (1) Otrok do šestega leta starosti sme voziti kolo le na pešpoti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa.
- (2) Otrok do 14. leta starosti, ki nima opravljenega kolesarskega izpita, sme voziti kolo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe, ki lahko ob upoštevanju prometnih razmer spremlja največ dva otroka.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek sme učitelj, ki v osnovni šoli usposablja otroke v vožnji kolesa, spremljati največ pet otrok hkrati, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo. Med opravljanjem kolesarskega izpita spremstvo iz prejšnjega odstavka ni potrebno, če so drugi vozniki na to opozorjeni s predpisano prometno signalizacijo.
- (4) V cestnem prometu sme samostojno voziti kolo otrok, star najmanj osem let, ki ima pri sebi veljavno kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.
- (5) Kolo s pomožnim motorjem sme voziti v cestnem prometu otrok od 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.
- (6) Starostni pogoj za pridobitev pravice voziti kolo in kolo s pomožnim motorjem izpolni otrok z nastopom koledarskega leta, v katerem dopolni predpisano starost.
- (7) Otrok se usposobi za vožnjo kolesa, ko opravi kolesarski izpit in dobi v osnovni šoli kolesarsko izkaznico.
- (8) Program usposabljanja za vožnjo kolesa, program kolesarskega izpita in obrazec kolesarske izkaznice predpiše minister, pristojen za šolstvo.

50. člen

(splošni pogoji za udeležbo voznikov motornih vozil v cestnem prometu)

- (1) Motorno oziroma motorno in priklopno vozilo sme voziti oseba, ki:
 1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo;
 2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;
 3. ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi in ne vozi v nasprotju z omejitvijo, vpisano v njenem vozniškem dovoljenju;
 4. se ji ne izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije, ji ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja niti ji ni začasno odvzeto vozniško dovoljenje;

5. uporablja pripomočke za vožnjo, ki so vpisani v njenem vozniškem dovoljenju.

(2) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba:

1. ki je opravila vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi;

2. ne vozi vozila ali skupine vozil v nasprotju z omejitvijo, vpisano v zdravniškem spričevalu;

3. je vključena v pridobivanje temeljnih kvalifikacij v skladu z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu;

4. jo pri vožnji spremlja učitelj vožnje, ki voznika usposablja za pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo oseba, ki opravlja vozniški izpit za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi.

(4) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena sme v Republiki Sloveniji do izdaje vozniškega dovoljenja voziti motorno in priklopno vozilo tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi, oseba, ki ima potrdilo, da je pri upravni enoti dala vlogo za izdajo vozniškega dovoljenja, na kateri je navedeno, da izpolnjuje pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja.

(5) V cestnem prometu se ne sme uporabljati vozniškega dovoljenja, namesto katerega je izdan dvojnik.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki vozi z vozniškim dovoljenjem, katerega veljavnost je potekla, če pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti ni predložitev veljavnega zdravniškega spričevala.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s 1. ali 5. točko prvega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z 2. ali 3. točko prvega odstavka ali s petim odstavkom tega člena.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki da motorno vozilo v uporabo osebi, ki ne sme voziti takega vozila.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije ali ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje. Poleg globe se vozniku izreče tudi 18 kazenskih točk.

(11) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu izvršuje sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ali varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja.

51. člen

(vožnja s spremljevalcem)

(1) Ne glede na določbi 2. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena sme voziti osebni avtomobil tudi oseba, starejša od 16 let:

1. ki je v šoli vožnje opravila teoretični del usposabljanja za voznika motornih vozil kategorije B, je pred pristojno izpitno komisijo opravila teoretični del vozniškega izpita in v šoli vožnje končala praktični del usposabljanja;

2. ki ji vozniško dovoljenje ni odvzeto oziroma se ji ne izvršuje izrečena sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije oziroma se ji ne izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja oziroma ji ni izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in v evidenci nima nobene kazenske točke v cestnem prometu, če ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil druge kategorije;

3. če jo med vožnjo spremlja spremljevalec;

4. če je vozilo označeno s predpisano »L« tablico.

(2) Spremljevalec osebe iz prejšnjega odstavka je lahko eden od staršev, posvojiteljev, skrbnikov, rejnikov ali druga oseba, ki je stara najmanj 27 let in ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj pet let in v evidenci nima več kot pet kazenskih točk. Osebo, mlajšo od 18 let, lahko spremlja druga oseba pod pogojem, da s tem pisno soglašajo starši, skrbniki, posvojitelji ali rejniki. Če je spremljevalec druga oseba, lahko v obdobju petih let usposablja največ dve osebi iz prejšnjega odstavka. Spremljevalec mora biti vpisan v evidenco o voznških dovoljenjih in evidenčni karton vožnje. Vpis opravi izpitni center, ko ugotovi, da so izpolnjeni pogoji. Pred vpisom v evidenčni karton vožnje mora izpitni center spremljevalcu posredovati ustrezna navodila.

(3) Usposabljanje iz 1. točke prvega odstavka tega člena sme pričeti oseba, ki je dopolnila šestnajst let.

(4) Med vožnjo motornega vozila mora imeti oseba iz prvega odstavka tega člena pri sebi evidenčni karton vožnje in veljavno zdravniško spričevalo, spremljevalec pa veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B. Te listine morata na zahtevo izročiti policistu na vpogled.

(5) Pod pogoji, navedenimi v tem členu, sme oseba iz prvega odstavka tega člena voziti osebni avtomobil, dokler ne opravi vozniškega izpita za vožnjo motornih vozil kategorije B, vendar največ dve leti od začetka usposabljanja.

(6) Pri spremljanju osebe iz prvega odstavka tega člena je spremljevalec odgovoren za varnost vožnje in za prekršek, ki ga je storila ta oseba, razen če ga ni mogel preprečiti.

(7) Tablica iz 4. točke prvega odstavka tega člena je kvadratne oblike, zelene barve, na kateri je črka »L« bele barve. Nameščena mora biti na levi polovici zadnje strani vozila, kadar vozi vozilo voznik s spremljevalcem.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo 4. točke prvega odstavka ter oseba iz prvega odstavka tega člena ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s četrtrim odstavkom tega člena.

52. člen

(vožnja vojaških vozil)

Za vožnjo vojaških vozil, ki po konstrukciji in namenu lahko prevažajo tovor, osebe ali oborožitev in se uporabljajo za opravljanje nalog Slovenske vojske (bojna in nebojna vozila za posebne namene), ne veljajo določbe tega zakona o številu oseb, ki se smejo prevažati v vojaških vozilih ali na njih, in kategoriji vozniškega dovoljenja, če se v vozilu ali na njem poleg voznika vozi več kot osem oseb ali če je vlečnemu vozilu pripeto priklopno vozilo.

IX. VOZNIŠKO DOVOLJENJE

53. člen

(izdaja, veljavnost in podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje izda oziroma njegovo veljavnost podaljša upravna enota (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ). Vozniško dovoljenje prične veljati z dnem izdaje.

(2) Vozniško dovoljenje se izda oziroma njegova veljavnost se podaljša osebi, ki ima v Republiki Sloveniji stalno prebivališče oziroma začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij A2, A, B, BE, C1, C1E, C in CE se vozniku začetniku izda z veljavnostjo do dopolnjenega 21. leta starosti oziroma za dve leti po prvi pridobitvi vozniškega dovoljenja. Vozniško dovoljenje se vozniku začetniku podaljša, ko opravi program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov.

(4) Vozniku začetniku lahko pristojni organ največ enkrat podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja za obdobje, potrebno za izpolnitev predpisanih obveznosti, vendar ne več kot za eno leto. Če predpisanih obveznosti tudi v tem roku ne izpolni, se mu izda novo vozniško dovoljenje le, če ponovno opravi vozniški izpit. V tem primeru ponovno postane voznik začetnik.

(5) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij AM, A1, A2, A, B, B1 in BE izda z veljavnostjo desetih let. Po dopolnjeni starosti 70 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo petih let.

(6) Če ta zakon ne določa drugače, se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E izda z veljavnostjo petih let. Po dopolnjeni starosti 65 let se vozniško dovoljenje izda z veljavnostjo treh let.

(7) Imetniku vozniškega dovoljenja kategorij AM, A1, A2, A, B, B1 in BE, ki dopolni starost 70 let, se podaljša veljavnost vozniškega dovoljenja, če predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(8) Veljavnost voznških dovoljenj kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E se po poteku podaljša, če imetnik voznškega dovoljenja predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije.

(9) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se veljavnost voznškega dovoljenja omeji na rok, določen v zdravniškem spričevalu o telesni in duševni zmožnosti upravičenca za vožnjo motornega vozila, ki ga izdajo izvajalci zdravstvene dejavnosti in pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(10) Pri izrekanju kazenskih točk v cestnem prometu se šteje, da ima veljavno voznško dovoljenje, izdano v Republiki Sloveniji, tudi imetnik voznškega dovoljenja, kateremu je potekel rok veljavnosti, oziroma voznik, ki je v času storitve prekrška vozil vozilo s potrdilom iz četrtega odstavka 50. člena tega zakona.

54. člen

(pogoji za izdajo voznškega dovoljenja)

(1) Vozniško dovoljenje se izda osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je telesno in duševno zmožna voziti vozilo, kar dokaže z veljavnim zdravniškim spričevalom;
2. je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil, je opravila voznški izpit pred pristojno izpitno komisijo za voznške izpite;
3. je uspešno opravila tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki, če zahteva izdajo voznškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije F;
4. ji ni odvzeto ali začasno odvzeto voznško dovoljenje;
5. se ji ne izvršuje stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije;
6. ji ni prepovedana izdaja voznškega dovoljenja v zvezi z varnostnim ukrepom odvzema voznškega dovoljenja, dokler taka prepoved traja;
7. je zahtevi priložila ustrezno fotografijo.

(2) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A (brez omejitev) se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev, določenih v prejšnjem odstavku, izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del voznškega izpita vozil kategorije A brez omejitev;
2. da ima najmanj dve leti veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2.

(3) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A2 se sme izdati tudi osebi, ki poleg pogojev iz prvega odstavka tega člena izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je opravila praktični del voznškega izpita vozil kategorije A2;
 2. da ima najmanj dve leti veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije A1.
- (4) Osebi, ki ima veljavno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B, BE, C1, C, C1E, CE, D1, D1E, D ali DE najmanj šest mesecev, se izda tudi voznško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije F, če uspešno opravi tečaj o varnem delu s traktorjem in traktorskimi priključki.
- (5) Osebi, ki opravi praktični del voznškega izpita na vozilu, katerega prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore oziroma brez stopalke sklopke ali ročne prestavne ročice – sklopke za dvokolesna motorna vozila (vozila z avtomatskim menjalnikom), se to zapiše v izdano voznško dovoljenje. Z voznškim dovoljenjem s tako opombo sme imetnik voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom.
- (6) V voznškem dovoljenju se potrdijo vse tiste kategorije vozil, ki jih sme imetnik voziti oziroma jih bo smel voziti po dopoljnjeni predpisani starosti (kategorija G).
- (7) Vsaka oseba ima lahko le eno voznško dovoljenje. Imetniku veljavnega tujega voznškega dovoljenja se slovensko voznško dovoljenje izda oziroma njegova veljavnost podaljša, če odda tuje voznško dovoljenje.
- (8) Voznškega dovoljenja se ne izda oziroma se njegova veljavnost ne podaljša, če je bilo osebi njeno voznško dovoljenje v drugi državi članici Evropske unije odvzeto, začasno odvzeto ali razveljavljeno.
- (9) Imetniku voznškega dovoljenja druge države članice Evropske unije se veljavnost voznškega dovoljenja podaljša tako, da se izda slovensko voznško dovoljenje.
- (10) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ima več kot eno voznško dovoljenje za vožnjo motornih vozil iste oziroma istih kategorij.

55. člen

(predpisana starost za vožnjo motornih vozil)

(1) Za vožnjo motornih vozil posamezne kategorije mora imeti voznik dopolnjeno naslednjo starost:

1. za vozila kategorije AM	15 let;
2. za vozila kategorije A1	16 let;
3. za vozila kategorije A2	18 let;
4. za vozila kategorije A, če ima imetnik dve leti voznško dovoljenje kategorije A2	20 let;
5. za vozila kategorije A	24 let;
6. za motorna trikolesa z močjo motorja, večjo od 15 kW	21 let;
7. za vozila kategorije B1	16 let;
8. za vozila kategorij B, BE	18 let;
9. za vozila kategorij C1, C1E	18 let;
10. za vozila kategorije C, CE	21 let;

11. za vozila kategorij D1, D1E	21 let;
12. za vozila kategorij D, DE	24 let;
13. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 40 km/h	16 let;
14. za vozila kategorije F, katerih konstrukcijsko določena hitrost presega 40 km/h	18 let;
15. za vozila kategorije G - motokultivatorji	15 let;
16. za vozila kategorije G - delovni stroji	18 let.

(2) Ne glede na 10. točko prejšnjega odstavka je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(3) Ne glede na 10. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije C in CE star najmanj 18 let, če je zaposlen v slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrežno kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

(4) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(5) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu, in opravlja linijski prevoz potnikov, ki ni daljši od 50 km.

(6) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 23 let, če ima spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije, določene v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu.

(7) Ne glede na 12. točko prvega odstavka tega člena je lahko voznik za vožnjo vozil kategorije D in DE star najmanj 21 let, če je zaposlen v slovenski vojski in na cesti vozi vojaško vozilo ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrežno kodo označeno pravico do vožnje takih vozil.

56. člen

(kategorije vozil)

(1) Vozniško dovoljenje za vožnjo motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v kategorije AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE ter nacionalni kategoriji F in G, se izda na enotnem obrazcu.

(2) V kategorijo AM spadajo kolesa z motorjem in lahka štirikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(3) V kategorijo A1 spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega 11 kW, z razmerjem moč motorja/masa vozila, ki ne presega 0,1 kW/kg, ter trikolesa, katerih moč

motorja ne presega 15 kW. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM in G.

(4) V kategorijo A2 spadajo motorna kolesa, katerih moč motorja ne presega 35 kW in pri katerih razmerje med močjo motorja in maso vozila ne presega 0,2 kW/kg in ne izvira iz vozila z enkrat večjo močjo. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, A1 in G.

(5) V kategorijo A spadajo motorna kolesa na dveh kolesih s stransko prikolico ali brez nje in trikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, A1, A2 in G.

(6) V kategorijo B1 spadajo štirikolesa. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM in G.

(7) V kategorijo B spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije A1, A2, A, F in G, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1 in G.

(8) V kategorijo BE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil.

(9) V kategorijo C1 spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije D1, D ali F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 7.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1, B in G.

(10) V kategorijo C1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C1, ki mu je dodano priklopno vozilo, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg. V to kategorijo spadajo tudi skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 3.500 kg in največja dovoljena masa te skupine vozil ne presega 12.000 kg in v obeh primerih taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(11) V kategorijo C spadajo motorna vozila razen vozil kategorije D1, D in F, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorij AM, B1, B, C1 in G.

(12) V kategorijo CE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in C1E, v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem kategorije D1 pa tudi kategorije D1E ter v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem kategorije D tudi kategorije DE.

(13) V kategorijo D1 spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika največ 16 sedežev ter katerih največja dolžina ne presega osem metrov in cestni turistični vlak. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, B1, B in G.

(14) V kategorijo D1E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D1 in priklopnega vozila, pri čemer največja dovoljena masa priklopnega vozila presega 750 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE.

(15) V kategorijo D spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika več kot osem sedežev. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije AM, B1, B, C1, C, D1 in G.

(16) V kategorijo DE spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE in D1E.

(17) Vozniško dovoljenje se izda tudi za vožnjo drugih motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v nacionalni kategoriji F in G.

(18) V kategorijo F spadajo traktorji in traktorski priklopniki. Dovoljenje za vožnjo vozil te kategorije vključuje tudi dovoljenje za vožnjo vozil kategorije G.

(19) V kategorijo G spadajo delovni stroji in motokultivatorji.

(20) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti v Republiki Sloveniji tudi trikolesa.

(21) Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorij B, C1, C, D1 ali D smejo voziti motorna vozila navedenih kategorij tudi, kadar so jim dodani lahki priklopniki. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, če največja dovoljena masa skupine vozil ne presega 3.500 kg in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil. Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije B smejo voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik in največja dovoljena masa take skupine vozil presega 3.500 kg, a ne presega 4.250 kg, in taka skupina vozil ne posega v pravila o homologaciji vozil, če se usposobi v skladu s petim odstavkom 37. člena tega zakona in opravi praktični del vozniškega izpita s tako skupino vozil ter ima v vozniškem dovoljenju z ustrezno kodo označeno pravico do vožnje take skupine vozil.

(22) Vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije BE, C1E, CE, D1E in DE se izda le osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B, C1, C, D1 in D.

(23) Ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenim s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00) in Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04), in izdanega na podlagi 128.a člena Zakona o

varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odločba US, 39/00 – popravek odločbe US, 61/00, 100/00 – odločba US, 21/02 in 67/02), oziroma ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu, določenem s Pravilnikom o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), se upošteva enakovrednost med kategorijami:

DOSEDANJE		NOVO	
VOZNIŠKO		VOZNIŠKO	
DOVOLJENJE		DOVOLJENJE	
A do 125 ccm	=	A1	
A do 125 ccm in 11 kW	=	A1	
A < / = 125 ccm in < / = 11kW	=	A1	
A1	=	A1	
A < / = 25 kW in < / = 0,16	=	A2	
kW/kg oziroma A - A z			
omejitvijo 25 kW in < / =			
0,16 kW/kg			
A do 350 ccm	=	A2	
A	=	A	
B	=	B	
C	=	C	
D1		D1	
D	=	D	
E le z vozili kategorije B	=	BE	
E		BE, CE in če ima	
		imetnik voznškega	
		dovoljenja kategorijo	
		D, tudi DE	
B + E	=	BE	
C + E		CE	
D1 + E		D1E	
D + E		DE	
F	=	F	
G	=	G	
H	=	AM	
A - le do 50 km/h	=	AM	

57. člen

(odvzem in omejitev voznškega dovoljenja iz zdravstvenih razlogov)

(1) Upravna enota na podlagi dokončnega zdravniškega spričevala iz drugega odstavka 81. člena tega zakona z odločbo odvzame imetniku voznško dovoljenje za toliko časa, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen voziti motorna vozila.

(2) Imetniku veljavnega voznškega dovoljenja, ki ima dovoljenje za vožnjo motornih vozil več kategorij, vendar mu je ta pravica iz razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, omejena na določen čas ali le za posamezno ali posamezne kategorije, se izda novo voznško dovoljenje, v katero se vpišejo tiste kategorije motornih vozil, ki jih sme voziti, oziroma omeji njegovo veljavnost.

(3) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

58. člen

(ponovna pridobitev voznškega dovoljenja)

(1) Oseba, ki ji je izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja po zakonu, ki ureja prekrške, lahko pridobi novo voznško dovoljenje po šestih mesecih od izvršitve odločbe, če ji je izrečeno prenehanje prej kot v dveh letih od ponovne pridobitve voznškega dovoljenja, pa po enem letu od izvršitve odločbe. Oseba, ki ji je bil izrečen varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja po kazenskem zakoniku, lahko pridobi novo voznško dovoljenje po izvršitvi tega varnostnega ukrepa.

(2) Pogoj za pridobitev novega voznškega dovoljenja je, da oseba iz prejšnjega odstavka opravi kontrolni zdravstveni pregled, se udeleži programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, določenega s tem zakonom in ponovno opravi voznški izpit.

(3) Če so bile osebi iz prvega odstavka tega člena izrečene kazenske točke oziroma varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora pred ponovnim opravljanjem voznškega izpita udeležiti rehabilitacijskega programa, določenega s tem zakonom, namesto programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(4) Oseba iz prvega in tretjega odstavka se sme prijaviti k opravljanju voznškega izpita, ko predloži zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu in dokazilo, da je opravila program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo oziroma rehabilitacijskega programa, določenega s tem zakonom.

(5) Če je imela oseba iz prejšnjega odstavka v voznškem dovoljenju, za katero ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti, vpisanih več kategorij motornih vozil, se ji v voznško dovoljenje vpišejo vse te kategorije, če opravi voznški izpit za motorna vozila tiste oziroma tistih kategorij, s katerimi je storila prekršek ali prekrške, za katere so ji bile izrečene kazenske točke in izpolni druge pogoje za izdajo voznškega dovoljenja ali če je opravila voznški izpit za kategorijo, ki vključuje tudi tisto kategorijo, s katero je storila prekršek.

(6) Z globo 500 evrov se kaznuje za prekršek voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z voznškim dovoljenjem, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati.

Enako se kaznuje tudi voznik, ki se pri vožnji vozila v cestnem prometu izkazuje z vozniškim dovoljenjem, izdanim v drugi državi članici Evropske unije na podlagi slovenskega vozniškega dovoljenja, ki je na podlagi sodne odločbe prenehalo veljati. Vozniško dovoljenje se odvzame in vrne upravni enoti na območju stalnega prebivališča imetnika vozniškega dovoljenja, če tega v Republiki Sloveniji nima, pa upravni enoti, ki ima sedež na območju storitve prekrška.

59. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja in izdaja dvojnika)

(1) Imetnik vozniškega dovoljenja, ki spremeni osebno ime ali naslov stalnega prebivališča oziroma začasnega prebivališča, če v Republiki Sloveniji nima stalnega prebivališča, mora v roku 30 dni od nastale spremembe veljavno vozniško dovoljenje zamenjati.

(2) Namesto pogrešanega ali ukradenega veljavnega vozniškega dovoljenja se na zahtevo stranke izda novo vozniško dovoljenje.

(3) O pogrešanih ali ukradenih veljavnih voznških dovoljenjih ministrstvo, pristojno za promet, vodi register pogrešanih ali ukradenih voznških dovoljenj. Register vsebuje:

1. osebno ime imetnika vozniškega dovoljenja;
2. naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča imetnika;
3. EMŠO imetnika;
4. kategorije, za katere je vozniško dovoljenje izdano;
5. ime organa, ki je izdal vozniško dovoljenje;
6. datum izdaje in datum veljavnosti vozniškega dovoljenja;
7. številko obrazca vozniškega dovoljenja;
8. datum prijave pogrešitve vozniškega dovoljenja.

(4) Podatki iz 5., 6., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka se javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(5) Podatki se v registru vodijo tri leta od poteka roka, za katerega je bilo pogrešano ali ukradeno vozniško dovoljenje izdano, nato se uničijo.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek imetnik vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki da lažno izjavo o pogrešitvi ali kraji vozniškega dovoljenja.

60. člen

(vožnja z vozniškim dovoljenjem, izdanim v tujini)

(1) Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče, sme z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, in ob vzajemnosti voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer eno leto od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(2) Državljan Republike Slovenije, ki začasno ali stalno prebiva ali je prebival v tujini in pride začasno ali stalno v Republiko Slovenijo, sme z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki mu ga je izdal pristojni organ tuje države, voziti tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju, izdanem v tujini, in sicer dve leti od dneva prijave prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena mora oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki ni v skladu s Konvencijo o cestnem prometu (Uradni list RS – MP, št. 9-55/92), imeti med vožnjo motornega vozila po cesti pri sebi poleg veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, tudi veljavno mednarodno vozniško dovoljenje, ki ga je izdal pristojni organ ali organizacija tuje države.

(4) Oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena v Republiki Sloveniji ne sme voziti motornega vozila po cesti, če ji je bila v tuji državi, v kateri ji je bilo izdano vozniško dovoljenje, prepovedana vožnja vozil kategorije oziroma vrste, v katero spada vozilo, ki ga vozi. Prav tako ne sme voziti motornega vozila oseba, ki ne izpolnjuje starosti za vožnjo motornih vozil, določene v 55. členu tega zakona.

(5) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena sme oseba z veljavnim vozniškim dovoljenjem, ki ji ga je izdal pristojni organ druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, voziti v Republiki Sloveniji tista motorna vozila, ki jih sme voziti po veljavnem vozniškem dovoljenju.

(6) Z globo najmanj 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z globo najmanj 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtem odstavkom tega člena.

61. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini)

(1) Tujec, ki ima na podlagi dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče več kot šest mesecev ali državljan Republike Slovenije, ki se vrne iz tujine v Republiko Slovenijo zaradi stalnega prebivanja ali ima prijavljeno začasno prebivališče v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev, lahko, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, zahteva zamenjavo veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, za slovensko vozniško dovoljenje.

(2) Določba prejšnjega odstavka, ki se nanaša na prebivanje, se smiselno uporablja tudi za imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije,

Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki želi zamenjati veljavno vozniško dovoljenje za slovensko vozniško dovoljenje.

(3) Slovensko vozniško dovoljenje se izda, če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, opravi praktični del vozniškega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti z vozniškim dovoljenjem, izdanem v tujini in osebi, ki je že imela veljavno slovensko vozniško dovoljenje.

(4) Praktičnega dela vozniškega izpita ni treba opraviti imetnikom vozniških dovoljenj tistih tujih držav, ki jih določi s pravilnikom minister, pristojen za promet, na podlagi ocene kakovosti izobraževanja, teoretičnega znanja in znanja vožnje motornih vozil voznikov ter prometno varnostnih razmer v posamezni tuji državi in imetnikom vozniških dovoljenj tujih držav, ki imajo dokazilo o strokovni usposobljenosti v skladu s predpisi Evropske unije o najnižji stopnji usposabljanja za nekatere poklicne voznike v cestnem prometu.

(5) Slovensko vozniško dovoljenje se izda namesto vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini.

(6) Izjemoma in ob vzajemnosti se od osebja diplomatskih predstavništev in konzulatov, predstavništev tujih držav, mednarodnih organizacij s sedežem v Republiki Sloveniji ter predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ob zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, ne zahtevajo dokazila o telesni in duševni zmožnosti voziti motorna vozila ter opravljanje praktičnega dela vozniškega izpita.

(7) Tujcu in državljanu Republike Slovenije se zamenja vozniško dovoljenje, izdano v tujini, s slovenskim vozniškim dovoljenjem, če ga je pridobil med najmanj šestmesečnim neprekinjenim bivanjem v državi, v kateri je bilo izdano.

(8) Če se iz besedila vozniškega dovoljenja, izdanega v tujini, ne da sklepati, za katero kategorijo oziroma vrsto vozila velja in ali še velja, se sme vozniško dovoljenje, izdano v tujini, zamenjati po prvem odstavku tega člena, če oseba, ki prosi za zamenjavo, priloži listino, iz katere je razvidno, katera motorna vozila sme voziti, oziroma listino o veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(9) Mednarodnega vozniškega dovoljenja ni mogoče zamenjati za slovensko vozniško dovoljenje.

(10) Vozniško dovoljenje, izdano v tujini, ki se zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, in vozniško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

62. člen

(zamenjava vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji)

(1) Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki stalno ali začasno prebiva v Republiki Sloveniji, lahko brez opravljanja vozniškega izpita in predložitve dokazila o duševni in telesni zmožnosti za vožnjo vozil, zamenja veljavno vozniško dovoljenje za slovensko vozniško dovoljenje, če izpolnjuje druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, in

sicer za tiste kategorije vozil, ki jih sme voziti po vozniškem dovoljenju, katerega zamenjavo zahteva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se tiste nacionalne kategorije, ki jih po določbi tega zakona o kategorijah vozniških dovoljenj ne vsebuje slovensko vozniško dovoljenje, opustijo.

(3) Imetnik vozniškega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, pri katerem je ugotovljena telesna ali duševna nezmožnost za vožnjo motornih vozil, mora oddati vozniško dovoljenje. Slovensko vozniško dovoljenje lahko pridobi, ko predloži dokazilo o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil.

(4) Imetniku vozniškega dovoljenja druge države članice Evropske unije, Liechtensteina, Norveške ali Islandije, ki v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka ne odda vozniškega dovoljenja, z odločbo odvzame vozniško dovoljenje pristojni organ Republike Slovenije za toliko časa, dokler se z zdravstvenim pregledom ne ugotovi, da je telesno in duševno zmožen voziti motorna vozila.

(5) Vozniško dovoljenje, izdano v drugi državi članici Evropske unije, Liechtensteinu, Norveški ali Islandiji, ki se zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, in vozniško dovoljenje, ki je bilo oddano v skladu z določbami tega zakona, se vrne organu tuje države, ki ga je izdal.

63. člen

(mednarodno vozniško dovoljenje)

(1) Imetnik veljavnega slovenskega vozniškega dovoljenja lahko dobi na lastno zahtevo tudi mednarodno vozniško dovoljenje, če mu ni izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma se mu ne izvršuje kazen ali sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Mednarodna vozniška dovoljenja izdaja organizacija, ki jo pooblasti javna agencija.

(3) Mednarodnega vozniškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, ni mogoče uporabljati za vožnjo motornih vozil v Republiki Sloveniji.

(4) Izdajanje mednarodnih vozniških dovoljenj in vodenje evidence nadzoruje ministrstvo, pristojno za promet.

(5) Organizacija, ki izdaja mednarodna vozniška dovoljenja, mora voditi evidenco o izdanih mednarodnih vozniških dovoljenjih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime voznika;
2. EMŠO;
3. številko vpisa v evidenco in serijsko številko obrazca;

4. serijsko številko voznškega dovoljenja, na podlagi katerega je bilo izdano mednarodno voznško dovoljenje;

5. opombe.

(6) Evidenca izdanih mednarodnih voznških dovoljenj se hrani najmanj tri leta od dneva izdaje voznškega dovoljenja.

64. člen

(evidenca o voznških dovoljenjih)

(1) Evidenca izdanih voznških dovoljenj vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, datum in kraj rojstva in fotografijo;
2. organ oziroma organizacijo, ki je izdal voznško dovoljenje oziroma podaljšal njegovo veljavnost;
3. datum izdaje in spremembe;
4. številko vpisa;
5. serijsko številko izdanega voznškega dovoljenja;
6. veljavnost posameznih kategorij voznškega dovoljenja;
7. veljavnost obrazca voznškega dovoljenja;
8. zaznamke o veljavnosti, zamenjavi zaradi obrabljenosti, zamenjavi tujega voznškega dovoljenja za slovensko, pogršitvi ali kraji oziroma deponiranju ali ostalih spremembah, ki se nanašajo na voznško dovoljenje;
9. zaznamke o kaznih oziroma sankcijah in odvzemu voznškega dovoljenja zaradi zdravstvene nezmožnosti;
10. podatek o začasno odvzetem voznškem dovoljenju po zakonu, ki ureja prekrške, in zakonu, ki ureja kazenski postopek;
11. podatek o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja;
12. kategorije vozil, za katere velja, in datum pridobitve dovoljenja za vožnjo vozil posamezne kategorije;
13. da je oseba voznik začetnik;
14. da je oseba spremljevalec voznika;
15. omejitve: pripomočke, ki jih mora voznik uporabljati med vožnjo, oziroma omejitve za vožnjo vozil posameznih kategorij.

(2) Evidenco voznških dovoljenj vodi ministrstvo, pristojno za promet. Podatke v evidenco vnašajo upravne enote in izpitni centri.

65. člen

(personalizacija, prenos voznških dovoljenj in vročanje)

(1) Vozniško dovoljenje za posamezno osebo se mora personalizirati v Republiki Sloveniji.

(2) Osebe, ki pri pooblaščenem izvajalcu opravljajo naloge izdelave obrazcev voznških dovoljenj in obrazcev vlog za izdajo voznških dovoljenj ter personalizacije obrazcev voznških dovoljenj, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da so polnoletne;

2. da niso bile pravnomočno obsojene zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot tri mesece;

3. da niso v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja iz prejšnje alineje.

(3) Prenos voznških dovoljenj iz prvega odstavka tega člena in vlog za njihovo izdajo med pristojnim organom in podjetjem ali organizacijo za personalizacijo obrazcev voznških dovoljenj ter vročanje voznških dovoljenj izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

(4) Vročitev voznškega dovoljenja je opravljena, ko upravičenec prevzame voznško dovoljenje pri organu, ki ga je izdal, ali pri vročevalcu iz prejšnjega odstavka, kot je sam določil v vlogi za izdajo voznškega dovoljenja. Če voznškega dovoljenja pri vročevalcu ne prevzame v osmih dneh, se voznško dovoljenje vrne organu, ki ga je izdal.

(5) Javna agencija in ministrstvo, pristojno za promet, imata pri nadzoru podjetja ali organizacije za izdelavo obrazcev voznških dovoljenj in obrazcev vlog ter pri organizaciji za personalizacijo voznških dovoljenj pravico pregledati vso dokumentacijo, ki se nanaša na izdelavo, personalizacijo voznškega dovoljenja za posamezno osebo in skladiščenje obrazcev, prostore, v katerih to poteka, ter preveriti izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

X. VOZNIŠKI IZPITI

66. člen

(pogoji za opravljanje voznškega izpita)

(1) Vozniški izpit za voznika motornih vozil lahko v Republiki Sloveniji opravljajo kandidati, ki imajo v Republiki Sloveniji stalno prebivališče ali začasno prebivališče več kot šest mesecev.

(2) Kandidati za voznike motornih vozil se lahko prijavijo k voznškemu izpitu pri upravni enoti, ki o tem obvesti izpitni center.

(3) Vozniški izpit je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela. K teoretičnemu delu vozniškega izpita se lahko prikladi kandidat za voznika, ki je opravil teoretični del usposabljanja v šoli vožnje. K praktičnemu delu vozniškega izpita za voznika motornega vozila ali skupine vozil, razen vozil kategorije G, se lahko prikladi kandidat za voznika, ki je v šoli vožnje po predpisanem programu končal usposabljanje za voznika.

(4) Kandidati za voznike motornih vozil smejo opravljati praktični del vozniškega izpita, če izpolnjujejo pogoje, določene za pridobitev pravice voziti motorno vozilo.

(5) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije C1 ali C smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B oziroma če so opravili vozniški izpit za to kategorijo vozil.

(6) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D1 smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta ali vozniško dovoljenje kategorije C1 ali C oziroma če so opravili vozniški izpit za kategorijo C1 ali C.

(7) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije D smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B najmanj tri leta in imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije C ali kategorije D1 oziroma če so opravili vozniški izpit za kategorijo C ali D1.

(8) Kandidati za voznike skupine vozil BE, C1E, CE, D1E ali DE kategorije smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za tisto kategorijo, v katero spada vlečno vozilo oziroma če so opravili vozniški izpit za to kategorijo vozil.

(9) Ne glede na četrto, peto ali šesto odstavko tega člena smejo kandidati za voznike motornih vozil kategorij A, C1, C, D1, D, C1E, CE, D1E in DE opravljati vozniški izpit, če jim je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ali varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja in so pred izrekom kazni imeli veljavno vozniško dovoljenje navedenih kategorij.

67. člen

(prva pomoč)

(1) Izpit iz prve pomoči, kot del izpita za voznike motornih vozil kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE opravi kandidat pri pristojni organizaciji Rdečega križa.

(2) O opravljenem izpitu organizacija iz prejšnjega odstavka vodi evidenco in izda potrdilo o opravljenem izpitu. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca;
2. EMŠO;
3. stalno oziroma začasno prebivališče;

4. datum izdaje potrdila o opravljenem izpitu;

5. številko izdanega potrdila.

(3) Izpita ne opravlja kandidat za voznika, ki že ima vozniško dovoljenje kategorij A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D in DE.

68. člen

(opravljanje vozniškega izpita)

(1) Kandidat za voznika motornih vozil opravlja vozniški izpit v izpitnem centru, ki ga sam izbere.

(2) Na teoretičnem delu vozniškega izpita se ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil obvlada teoretično znanje vožnje, predpisano s programom usposabljanja. Na praktičnem delu vozniškega izpita se ugotavlja, ali kandidat obvlada praktično vožnjo določene kategorije motornega vozila oziroma motornega vozila s priklopnim vozilom v skladu s predpisi in na način, ki zagotavlja samostojno varno udeležbo z vozilom v prometu.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se na vozniškem izpitu za kategorijo G ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil te kategorije obvlada teoretično znanje, ki je predpisano s programom usposabljanja.

(4) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti za vožnjo motornih vozil sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem vozniškem izpitu za to kategorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem vozilu, za čas, dokler tega dela vozniškega izpita ne opravi, pa se ji odvzame vozniško dovoljenje za vožnjo vozil take kategorije. V izdano vozniško dovoljenje take osebe se vpiše podatek, da sme voziti le prilagojeno vozilo ter številko šasije oziroma podatke o prilagoditvi vozila.

(5) Če se kandidat po opravljanju vozniškega izpita z oceno ne strinja, lahko v treh dneh od dneva opravljanja vozniškega izpita poda ugovor. O ugovoru odloči direktor javne agencije v petnajstih dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve člana izpitne komisije, ki je kandidata ocenjeval na izpitu, in strokovne presoje ocene dveh članov izpitne komisije, ki ne moreta biti tista, katerih oceno se presoja. Odločitev direktorja javne agencije je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je potrebno izpit ponoviti, nosi stroške javna agencija, vozilo šole vožnje in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika motornih vozil.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi vozilo v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

69. člen

(izpitna komisija)

(1) Vozniški izpiti se v Republiki Sloveniji opravljajo pred izpitno komisijo za vozniške izpite, ki jo sestavljajo predsednik in člani izpitne komisije.

(2) Predsednik in člani izpitne komisije morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje.

(3) Član izpitne komisije za kategorijo B je lahko oseba, ki:

1. ima vozniško dovoljenje kategorije B najmanj tri leta;

2. je stara najmanj 24 let;

3. ima najmanj tri leta izkušenj pri usposabljanju kandidatov za voznike motornih vozil ali voznikov kot učitelj vožnje;

4. je opravila usposabljanje in preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu.

(4) Član izpitne komisije za druge kategorije je lahko oseba, ki:

1. ima veljavno vozniško dovoljenje za voznika motornih vozil kategorij, za katere ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil, ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrežno poklicno kvalifikacijo;

2. je opravila usposabljanje in preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu;

3. je najmanj tri leta opravljala delo člana izpitne komisije za kategorijo B.

(5) Pogoja iz 3. točke prejšnjega odstavka ni treba izpolnjevati osebi, ki dokaže:

1. da ima najmanj šest let vozniških izkušenj za kategorijo, za katero ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil, ali

2. da ima teoretično in praktično oceno vozniške sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev vozniškega dovoljenja za kategorijo, za katero ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil.

(6) Na vozniškem izpitu lahko ocenjuje kandidate za voznike motornih vozil tudi oseba, ki opravlja strokovni nadzor nad delom članov izpitnih komisij. Ocena osebe, ki opravlja strokovni nadzor, je dokončna.

(7) Član izpitne komisije ne more biti oseba, ki je v delovnem razmerju v šoli vožnje, ki izobražuje kandidate za voznike ali v njej opravlja začasna ali občasna dela.

(8) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu iz 4. točke tretjega odstavka in 2. točke četrtega odstavka tega člena opravlja kandidat za predsednika ali člana izpitne komisije pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Komisija iz prejšnjega odstavka opravlja tudi redni strokovni nadzor nad ocenjevanjem na vozniškem izpitu. Vsak član izpitne komisije mora biti nadzorovan najmanj enkrat letno, vsakih pet let pa mora biti nadzorovan pri vodenju vozniških izpitov.

(10) Program usposabljanja za ocenjevanje na voznškem izpitu in dodatnega usposabljanja članov oziroma predsednika izpitne komisije izvaja javna agencija.

(11) Člani izpitnih komisij morajo vsaki dve leti opraviti najmanj štiridnevno redno dodatno usposabljanje po programu za pridobivanje novega znanja ter za ohranjanje in obnavljanje znanja in ocenjevalnih spretnosti ter najmanj petdnevno usposabljanje v petih letih za razvijanje in ohranjanje potrebnih praktičnih voznških spretnosti.

(12) Član izpitne komisije, ki v dveh letih ni ocenjeval voznških izpitov za posamezno kategorijo, mora pred ponovnim ocenjevanjem voznških izpitov za to kategorijo obnoviti ocenjevalne spretnosti.

(13) Določbe četrtega, petega, sedmega, osmega, enajstega in dvanajstega odstavka tega člena veljajo tudi za predsednika izpitne komisije.

(14) Člana izpitne komisije, za katerega se je pri opravljanju dela ugotovilo, da dela resne strokovne napake, na predlog komisije iz sedmega odstavka tega člena javna agencija napoti na ponovno usposabljanje in preizkus usposobljenosti. Kot resna strokovna napaka se šteje ocenjevanje voznškega izpita, ki ni v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

(15) Javna agencija vodi evidenco o opravljenih preizkusih usposobljenosti, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. EMŠO;
3. datum in kraj rojstva;
4. kategorijo, za katero je oseba opravila preizkus usposobljenosti;
5. datum opravljanja preizkusa usposobljenosti;
6. številko potrdila o opravljenem preizkusu usposobljenosti.

70. člen

(evidenca o opravljanju voznških izpitov)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco o opravljanju voznških izpitov, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter kraj rojstva kandidata;
2. podatke o datumu izdaje zdravstvenega spričevala ter podatke o številki in datumu izdaje potrdila o opravljenem izpitu iz prve pomoči;
3. osebno ime člana oziroma članov izpitne komisije, ki so bili prisotni na teoretičnem in praktičnem delu voznškega izpita;

4. osebno ime učitelja vožnje in naziv šole vožnje, pri kateri se je kandidat za voznika usposabljal;

5. datum kandidatovega opravljanja teoretičnega in praktičnega dela vozniškega izpita, njegovo uspešnost in število praktičnih ur vožnje;

6. opombe.

(2) Podatke v evidenco vnašajo izpitni centri.

71. člen

(stroški izpita)

Stroške vozniškega izpita plača kandidat.

XI. ZDRAVSTVENI PREGLEDI VOZNIKOV

72. člen

(vrste zdravstvenih pregledov)

(1) Z zdravstvenim pregledom se ugotavlja, ali je kandidat za voznika ali voznik motornega vozila telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila.

(2) Zdravstveni pregled kandidata za voznika oziroma voznika motornega vozila morajo opraviti kandidati za voznike motornih vozil pred začetkom praktičnega dela usposabljanja.

(3) Vozniki motornih vozil opravljajo zdravstvene preglede s svetovanjem ali kontrolne zdravstvene preglede, če je tako določeno s tem ali drugim zakonom.

73. člen

(stroški pregleda)

(1) Stroške zdravstvenega pregleda, kontrolnega zdravstvenega pregleda in zdravstvenega pregleda s svetovanjem plača kandidat za voznika oziroma imetnik vozniškega dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek stroške kontrolnega zdravstvenega pregleda imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja invalida, ki vozi izključno svojim zmožnostim prilagojeno motorno vozilo, krije Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

74. člen

(zdravstveni pregledi kandidatov za voznike in voznikov)

Zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil opravljajo izvajalci zdravstvene dejavnosti, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje teh pregledov.

75. člen

(način opravljanja zdravstvenih pregledov kandidatov za voznike in voznikov)

(1) Zdravstveni pregled kandidatov za voznike in voznikov se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(2) Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko izvajalec zdravstvene dejavnosti, glede na rezultate pregleda in pregleda zdravstvene dokumentacije, napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali psihologu.

76. člen

(zdravstveni pregled s svetovanjem)

(1) Zdravstvenega pregleda s svetovanjem se lahko udeleži voznik enkrat v treh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola. Zdravstveni pregled s svetovanjem opravlja izbrani osebni zdravnik.

(2) Zdravstvenega pregleda iz prejšnjega odstavka se lahko udeležijo:

1. voznik začetnik;
2. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E in DE;
3. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;
4. voznik vozila, s katerim se prevaža nevarno blago;
5. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;
6. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika ali spremljevalec;
7. voznik, ki mu je bilo odvzeto vozniško dovoljenje;
8. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje sankcija prepoved vožnje motornega vozila ali
9. voznik, ki prevaža skupino otrok

če je bilo ugotovljeno, da so imeli v organizmu do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(3) Drug voznik pa se lahko udeleži zdravstvenega pregleda s svetovanjem, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu nad 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali nad 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

(4) Imetniku vozniškega dovoljenja, ki se je udeležil zdravstvenega pregleda s svetovanjem, se z dnem, ko predloži organu, pristojnemu za vodenje evidence kazenskih točk, potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem, iz evidence kazenskih točk izbrisejo štiri

pravnomočno izrečene kazenske točke za prekršek vožnje pod vplivom alkohola, kar pa ne velja za imetnika vozniškega dovoljenja, ki je presegel mejne vrednosti, določene v drugem oziroma tretjem odstavku tega člena.

(5) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja se štiri kazenske točke na podlagi prejšnjega odstavka lahko izbrišejo le enkrat v treh letih ne glede na to, ali je dodatno opravil tudi program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo za imetnike veljavnega vozniškega dovoljenja, ki so dosegli ali presegli štiri kazenske točke in niso presegli 17 kazenskih točk, ali če se je udeležil rehabilitacijskega programa, ki ga določi pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti na podlagi ugotovitev kontrolnega zdravstvenega pregleda zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola.

(6) Potrdilo o opravljenem zdravstvenem pregledu s svetovanjem velja tri mesece.

77. člen

(opravljanje kontrolnih zdravstvenih pregledov)

(1) Kontrolne zdravstvene preglede opravljajo pooblaščen izvajalci zdravstvene dejavnosti.

(2) Kontrolni zdravstveni pregled se opravi na podlagi pregleda osebe in vpogleda v njeno zdravstveno dokumentacijo, ki jo posreduje izbrani osebni zdravnik.

(3) Pred izdajo zdravniškega spričevala lahko pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti iz prvega odstavka tega člena glede na rezultate pregleda in zdravstveno dokumentacijo napoti kandidata za voznika in voznika motornega vozila na pregled še k drugemu zdravniku specialistu ali psihologu.

(4) Če je potrebno, lahko pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti pridobi tudi podatke o cestnoprometnih prekrških in kaznivih dejanjih v cestnem prometu in prometnih nesrečah kandidata za voznika in voznika motornih vozil in podatke o opravljanju vozniških izpitov iz uradnih evidenc od upravljavcev zbirk podatkov, ki vsebujejo te podatke.

78. člen

(napotitev na kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled iz prejšnjega člena opravi upravna enota, na območju katere ima oseba stalno oziroma začasno prebivališče z odločbo, v kateri določi tudi pooblaščenega izvajalca zdravstvene dejavnosti, pri katerem oseba opravi pregled. Če oseba v Republiki Sloveniji nima stalnega oziroma začasnega prebivališča, napoti osebo upravna enota, ki je izdala vozniško dovoljenje.

(2) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled opravi tudi izbrani osebni zdravnik v skladu z 81. členom tega zakona.

(3) Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled lahko predlagajo Policija, državni tožilec, sodišče, zdravstveni zavod, osebni zdravnik in delodajalec oziroma delodajalka. Pri tem morajo navesti in obrazložiti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila. Če oseba iz prvega odstavka tega

člena v roku, ki ga z odločbo določi upravna enota, ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti o tem obvesti upravno enoto.

(4) Upravna enota, ki prejme v času, krajšem od enega meseca, od dveh različnih izvajalcev zdravstvene dejavnosti zdravniški spričevali z nasprotujočimi mnenji glede telesne in duševne zmožnosti za vožnjo motornega vozila, lahko napoti osebo na kontrolni zdravstveni pregled.

(5) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

79. člen

(kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, če:

1. mu je bila v zadnjih treh letih najmanj dvakrat pravnomočno izrečena sankcija za prekršek ali kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče;

2. se je pri njem pojavil sum bolezenskega stanja, okvara ali hiba, katere simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu.

(2) Na kontrolni zdravstveni pregled se napoti tudi voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca, če se s toksikološko preiskavo ugotovi prisotnost prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi in njihovih presnovkov.

(3) Kontrolni zdravstveni pregled mora opraviti oseba, ki ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja preden vloži predlog za odložitev izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, oseba, ki ji je bila sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja izvršena in imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki mu je bilo vozniško dovoljenje začasno odvzeto po zakonu, ki ureja prekrške, če vloži predlog za vrnitev začasno odvzetega vozniškega dovoljenja pred pravnomočnim zaključkom postopka o prekršku.

(4) Kontrolnega zdravstvenega pregleda se lahko udeleži tudi imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja enkrat v dveh letih od tedaj, ko je bil prvič pravnomočno kaznovan zaradi prekrška vožnje pod vplivom alkohola, če je bilo ugotovljeno, da je imel v organizmu več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

80. člen

(neopravljeni kontrolni zdravstveni pregled)

(1) Imetniku veljavnega vozniškega dovoljenja, ki ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda, na katerega je bil napoten v določenem roku ali ga ne opravi v celoti, upravna enota z odločbo odvzame vozniško dovoljenje za čas, dokler se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ne ugotovi telesna in duševna zmožnost za vožnjo motornih vozil. V odločbi tudi določi rok, v katerem mora imetnik vozniškega dovoljenja vozniško dovoljenje vrniti upravni enoti.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(3) Podatke o odvzemu vozniškega dovoljenja vpiše upravna enota v evidenco izdanih vozniških dovoljenj.

(4) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki se vozi z vozniškim dovoljenjem, ki mu je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena odvzeto.

81. člen

(dvom o telesni in duševni nezmožnosti za vožnjo)

(1) Če zdravnik specialist oziroma izbrani osebni zdravnik med pregledom ali zdravljenjem imetnika vozniškega dovoljenja utemeljeno podvomi o njegovi telesni ali duševni zmožnosti za vožnjo zaradi bolezenskega stanja, okvar ali hib, katerih simptomi lahko predstavljajo nevarnost v cestnem prometu in lahko pomenijo povečano tveganje za varno udeležbo v prometu, ga izbrani osebni zdravnik napoti na kontrolni zdravstveni pregled k pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti, ki si ga izbere imetnik vozniškega dovoljenja s seznama pooblaščenih izvajalcev zdravstvene dejavnosti. Pri tem mora navesti in obrazložiti razloge za podan dvom, da imetnik vozniškega dovoljenja telesno ali duševno ni zmožen za vožnjo motornega vozila. Napotitev na kontrolni zdravstveni pregled in razloge zanj zabeleži v zdravstveno dokumentacijo imetnika vozniškega dovoljenja, ki jo posreduje izbranemu pooblaščenemu izvajalcu zdravstvene dejavnosti.

(2) Če pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti ugotovi, da imetnik vozniškega dovoljenja ni sposoben za vožnjo motornih vozil oziroma je sposoben za vožnjo motornih vozil z omejitvijo, o tem obvesti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja in osebnega zdravnika, upravni enoti pa posreduje zdravniško spričevalo.

(3) Če imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja v roku enega meseca od napotitve ne opravi kontrolnega zdravstvenega pregleda iz prvega odstavka tega člena, mora pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti v roku 15 dni o tem obvestiti upravno enoto, ki v skladu z določbo prejšnjega člena imetniku odvzame vozniško dovoljenje.

XII. ZDRAVNIŠKA SPRIČEVALA

82. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem zdravstvenem pregledu izda izvajalec zdravstvene dejavnosti zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil.

(2) Zdravniško spričevalo velja tri leta.

83. člen

(zdravniško spričevalo po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu)

(1) Po opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu izda pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti zdravniško spričevalo o telesni in duševni zmožnosti kandidata za voznika motornega vozila ali imetnika vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil.

(2) V zdravniško spričevalo iz prejšnjega odstavka pooblaščen izvajalec zdravstvene dejavnosti navede ustrezen program, ki se ga bo udeležila oseba iz prvega in drugega odstavka 44. člena in 45. člena tega zakona.

84. člen

(ugovor zoper zdravniško spričevalo)

(1) Kandidat za voznika in voznik motornega vozila, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom o telesni in duševni zmožnosti za vožnjo motornih vozil iz tega zakona, lahko zahteva ponovni zdravstveni pregled pred posebno zdravstveno komisijo.

(2) Mnenje komisije iz prejšnjega odstavka je dokončno.

85. člen

(odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov)

(1) Starši, skrbniki oziroma rejniki so dolžni skrbeti in izvajati nadzorstvo nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.

(2) Opustitev dolžne skrbi in nadzorstva iz prejšnjega odstavka nastopi zlasti tedaj, ko starši, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo, da otrok ali mladoletnik ravna v nasprotju z določbami tega zakona.

(3) Z globo 200 eurov se kaznujejo za prekršek starši, skrbniki oziroma rejniki, čigar otrok ali mladoletnik stori prekršek po tem zakonu, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi in nadzorstva nad njim.

86. člen

(dolžnost upoštevanja pravil)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(2) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi pooblaščene uradne osebe.

(3) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščen uradni osebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

87. člen

(rok za zamenjavo vozniškega dovoljenja)

(1) Vsi imetniki vozniških dovoljenj morajo najpozneje do 30. aprila 2018 zamenjati vozniška dovoljenja, izdana na obrazcih, predpisanih s Pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/00), Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 117/02, 100/03 in 59/04) ali Pravilnikom o vozniških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 80/05), z vozniškim dovoljenjem na obrazcu, ki je predpisan v skladu z Direktivo 2006/126/ES.

(2) Ob zamenjavi vozniškega dovoljenja iz prejšnjega odstavka obdržijo imetniki vozniških dovoljenj vse pravice v obsegu, ki izhajajo iz tega vozniškega dovoljenja.

88. člen

(upravni in inšpekcijski postopki ter postopki o prekrških)

(1) Upravni in inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Postopki o prekrških, ki so bili storjeni pred začetkom uporabe tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih, razen v primerih, ko je za kršitelja ta zakon milejši.

89. člen

(pravica vožnje vozil posameznih kategorij)

Ne glede na 55. člen tega zakona smejo imetniki vozniških dovoljenj voziti motorna in priklopna vozila posameznih kategorij, če so vozniško dovoljenje za te kategorije pridobili pred 30. aprilom 2008.

90. člen

(vožnja vozil kategorije AM)

Imetniki vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil kategorije AM smejo voziti tudi motorna kolesa, izdelana do 27. julija 2002, katerih delovna prostornina motorja ne presega 50 ccm, in konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

91. člen

(nadaljevanje dela predsednika ali člana izpitne komisije za ocenjevanje na vozniškem izpitu)

Predsednik ali član izpitne komisije za ocenjevanje na vozniškem izpitu, ki je na dan 30. aprila 2008 opravljal delo člana izpitne komisije lahko nadaljuje svoje delo ne glede na četrty in peti odstavek 69. člena, če izpolnjuje ostale pogoje iz tega zakona.

92. člen

(nadaljevanje dela javne agencije)

Javna agencija, ustanovljena na podlagi 17.a člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10) s Sklepom o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa (Uradni list RS, št. 49/10) nadaljuje s svojim delom v skladu s 4. členom tega zakona.

93. člen

(uporaba Nacionalnega programa za varnost cestnega prometa)

Nacionalni program za varnosti cestnega prometa, določen na podlagi 17. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 25/06 – uradno prečiščeno besedilo) z Resolucijo o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za obdobje 2007 – 2011 (Uradni list RS, št. 2/07), se uporablja kot nacionalni program za varnost cestnega prometa iz 3. člena tega zakona.

94. člen

(prenos pristojnosti)

(1) Javna agencija 1. januarja 2012 od upravnih enot prevzame naloge s področja izvajanja vozniških izpitov za voznike motornih in priklopnih vozil.

(2) 1. januarja 2012 prevzame javna agencija javne uslužbence upravnih enot, ki izvajajo naloge izpitnih centrov.

(3) Javnim uslužbencem, ki jih je javna agencija prevzela na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10), so zagotovljene najmanj enake pravice iz delovnega razmerja, kot so jih imeli pred premestitvijo.

(4) Javni uslužbenci iz prvega odstavka tega člena sklenejo pogodbo o zaposlitvi z javno agencijo za delovna mesta, določena v aktu o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest javne agencije, pri čemer se prevzamejo vsi zaposleni s pravicami, ki so jih imeli pred premestitvijo.

(5) Javna agencija 1. januarja 2012 prevzame vso dokumentacijo ter tehnična in materialna sredstva, ki so jih na dan uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10) uporabljali izpitni centri pri izvajanju svojih nalog.

(6) Javna agencija prevzame vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, ki so jih kot pogodbene stranke sklenili Ministrstvo za javno upravo in Upravne enote, ki imajo organiziran izpitni center kot notranjo organizacijsko enoto in se nanašajo na izvajanje nalog javne agencije, in sicer do izteka rokov, določenih v pogodbah.

(7) 1. januarja 2012 Ministrstvo za promet, prevzame v vodenje in upravljanje register pograšenih ali ukradenih vozniških dovoljenj iz 59. člena, evidenco vozniških dovoljenj iz 64. člena, evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in dovoljenj za strokovne vodje avtošole iz 35. člena in evidenco o opravljanju vozniških izpitov iz 70. člena. Do takrat evidence iz prejšnjega stavka vodi in upravlja Ministrstvo za notranje zadeve.

(8) 1. januarja 2012 se na Ministrstvo za promet prenese tudi dokumentarno in drugo gradivo, ki se nanaša na evidence iz prejšnjega odstavka.

95. člen

(veljavnost pooblastil in dovoljenj)

(1) Šole vožnje, ki so bile registrirane do uveljavitve tega zakona, lahko še naprej opravljajo svojo dejavnost.

(2) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, ostanejo v veljavi največ tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(3) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo, ostanejo v veljavi največ štiri leta po uveljavitvi tega zakona.

(4) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program usposabljanja ter rednega izpopolnjevanja znanja ter organiziranje opravljanja izpitov za osebe, ki izvajajo program varne vožnje in skupinskih delavnic, ostanejo v veljavi do izteka veljavnosti.

(5) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program usposabljanja spremljevalcev izrednega prevoza pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo veljavna.

(6) Pooblastila, izdana organizacijam, ki izvajajo program izobraževanja in dodatnega usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje, ostanejo v veljavi največ tri leta po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

(prehodno obdobje)

(1) Šole vožnje morajo zagotoviti svetlobno tablo z napisom »ŠOLA VOŽNJE L« iz tretjega odstavka 30. člena v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe petega, šestega, sedmega in osmega odstavka 53. člena tega zakona se začnejo uporabljati 19. januarja 2013. Do takrat se vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil izda z veljavnostjo do 80. leta starosti upravičenca. Od 80. leta starosti se podaljšuje veljavnost vozniškega dovoljenja upravičencu, ki predloži zdravniško spričevalo, da je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila določene kategorije, v katerem mora biti mora v skladu z ugotovljenimi psihofizičnimi sposobnostmi voznika, določen datum naslednjega pregleda.

(3) Določbe sedmega odstavka 37. člena, šestega odstavka 40. člena in določbe sedmega odstavka 43. člena tega zakona se pričnejo uporabljati po treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(4) Določbe 44. in 45. člena se pričnejo uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže osem kazenskih točk, organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, o tem pisno obvesti. Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih

točk, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o varnosti cestnega prometa in o psihosocialnih odnosih med udeleženci v cestnem prometu. Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki doseže ali preseže 13 kazenskih točk, pa ne preseže 17 kazenskih točk, od katerih jih doseže več kot polovico zaradi kršitev vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi, se mora udeležiti programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, ki obsega vsebine o nevarnostih vožnje pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil, ali drugih psihoaktivnih snovi. Po uspešno zaključenem seminarju se vozniku, enkrat v dveh letih, izbrišejo iz evidence štiri kazenske točke. Organ, ki vodi evidenco o kazenskih točkah, napoti imetnika veljavnega vozniškega dovoljenja na izobraževanje in usposabljanje za varno vožnjo in določi rok za uspešno udeležbo na izobraževanju in usposabljanju za varno sodelovanje v prometu. Stroške izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo krije imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja. Imetnik veljavnega vozniškega dovoljenja, ki se v roku iz tega člena ne udeleži obveznega programa izobraževanja in usposabljanja za varno vožnjo, se kaznuje z globo 320 evrov.

(5) Določba tretjega odstavka 58. člena se prične uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat mora oseba, ki ji je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja zaradi vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi pred ponovnim opravljanjem vozniškega izpita opraviti kontrolni zdravstveni pregled in se udeležiti programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo.

(6) Določba petega odstavka 68. člena se prične uporabljati 1. januarja 2012. Do takrat o ugovoru kandidata, ki se po opravljenem vozniskem izpitu z oceno ne strinja odloči načelnik upravne enote, na območju katere ima sedež izpitni center, v petnajstih dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve člana izpitne komisije, ki je kandidata ocenjeval na izpitu, in strokovne presoje ocene dveh članov izpitne komisije, ki ne moreta biti tista, katerih oceno se presoja. Odločitev načelnika je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je potrebno izpit ponoviti, nosi stroške državni proračun, vozilo in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika motornih vozil.

(7) Določba 76. člena se prične uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(8) Do 19. januarja 2013 so vozniška dovoljenja kategorije AM ali A2 veljavna le na ozemlju Republike Slovenije.

97. člen

(rok za izdajo predpisov)

Podzakonski akti, določeni s tem zakonom, se izdajo najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

98. člen

(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

1. v Zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10; v nadaljnjem besedilu: ZVCP-1):

– drugi odstavek 1. člena, 10. člen, drugi odstavek 12. člena, 17. člen, 17a člen, 18. člen, 18a. člen, 18b člen, 21. člen, 22. člen, 65. točka, 66. točka in 90. točka 23. člena, peti in šesti odstavek 70. člena, 137. člen, 138. člen, 138.a člen, 139. člen, 140. člen, 141. člen, 142. člen, 143. člen, 144. člen, 145. člen, 146. člen, 147. člen, 148. člen, 149. člen, 150. člen, 151. člen, 152. člen, 153. člen, 154. člen, 155. člen, 156. člen, 157. člen, 157.a člen, 158. člen, 159. člen, 160. člen, 161. člen, 162. člen, 163. člen, 164. člen, 165. člen, 166. člen, 167. člen, 168. člen, 169. člen, 170. člen, 171. člen, 172. člen, 173. člen, 174. člen, 175. člen, 176. člen, 177. člen, 178. člen, 179. člen, 180. člen, 181. člen, 182. člen, 183. člen, 184. člen, 185. člen, 186. člen, 187. člen, 188. člen, 189. člen,

– 222. člen razen besedila »registraciji motornih in priklopnih vozil, tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil ter ugotavljanju skladnosti vozil« in besedila »nad izdajo dovoljenj za javne prireditve na cesti pa ministrstvo, pristojno za notranje zadeve«,

– prvi odstavek 223. člena razen besedila »opravljajo registracijo motornih in priklopnih vozil ter tehnične preglede motornih in priklopnih vozil«,

– drugi odstavek 223. člena razen besedila »in 197.«,

– tretji, peti in šesti odstavek 223. člena,

– prvi odstavek 224. člena razen besedila », registracijskih organizacijah ter organizacijah za tehnične preglede«,

– drugi odstavek 224. člena razen besedila »naprave in opremo na vozilu«, in besedila »V ta namen uporablja označena službena vozila in posebno tehnično in svetlobno opremo.«,

– četrti odstavek 224. člena razen besedila »ali če mu ne omogoči pregleda vozila, naprav in opreme na vozilu.«,

– prvi, drugi, peti, šesti in sedmi odstavek 227. člena,

– v prvem stavku prvega odstavka 237. člena besedilo »in potrdilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza«,

– drugi stavek prvega odstavka 237. člena, 258. člen, 263. člen;

2. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 37/08): 102. člen, 103. člen in četrti odstavek 106. člena;

3. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10):

– v drugem odstavku 54. člena besedilo »145. člena, četrtega odstavka 153. člena, prvega in drugega odstavka 157. člena, četrtega in sedmega odstavka 158. člena, četrtega odstavka 163. člena, sedmega odstavka 167. člena, prvega in tretjega odstavka 168. člena, 170. člena,

šestega odstavka 173. člena, 177. člena, 178. člena, 182. člena, četrtega in petega odstavka 189. člena,«,

– v tretjem odstavku 55. člena besedilo »prevzame javna agencija« in besedilo »ostale javne uslužbenke upravnih enot, ki izvajajo naloge izpitnih centrov, pa s 1. januarjem 2012.«,

– četrti odstavek 55. člena,

– tretji odstavek 56. člena razen besedila »evidenco registriranih vozil iz 202. člena in evidenco o opravljenih tehničnih pregledih iz 211. člena zakona.«,

– četrti odstavek 56. člena v delu, ki se nanaša na evidenco pogrešanih ali ukradenih voznških dovoljenj iz 151. člena, evidenco voznških dovoljenj iz 156. člena, evidenco izdanih dovoljenj za učitelje vožnje, dovoljenj za učitelje predpisov o varnosti cestnega prometa in dovoljenj za strokovne vodje avtošole iz 169. člena in evidenco o opravljanju voznških izpitov iz 175. člena ZVCP-1,

– 58. člen.

Določbe tega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov iz tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Pravilnik o avtošolah (Uradni list RS, št. 114/05 in 13/10);
2. Pravilnik o določitvi izpitnih centrov, njihovih območij ter krajev, kjer se opravlja voznški izpit, in kategorij vozil, za katere se v posameznem izpitnem centru opravljajo voznški izpiti (Uradni list RS, št. 87/05 in 5/08);
3. Pravilnik o dovoljenjih za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 93/06);
4. Pravilnik o pogojih za izvajanje programov izobraževanja, usposabljanja, vadbe varne vožnje in skupinskih delavnic ter izdaji dovoljenj za izvajanje programov (Uradni list RS, št. 70/07 in 103/09);
5. Pravilnik o programu usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil (Uradni list RS, št. 88/05, 8/10 in 29/10);
6. Pravilnik o programih dodatnega usposabljanja voznikov in programu usposabljanja izvajalcev programa (Uradni list RS, št. 69/07);
7. Pravilnik o programih in pogojih usposabljanja za učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodjo avtošole (Uradni list RS, št. 46/07);
8. Pravilnik o višini stroškov voznškega izpita in preizkusa znanja (Uradni list RS, št. 38/04);
9. Pravilnik o vodenju registra avtošol (Uradni list RS, št. 93/06);

10. Pravilnik o voznškem izpitu (Uradni list RS, št. 29/06, 37/08 in 68/08);
11. Pravilnik o voznških dovoljenjih (Uradni list RS, št. 51/09);
12. Pravilnik o usposabljanju za spremljevalce izrednih prevozov (Uradni list RS, št. 47/09);
13. Pravilnik o zdravstvenih pregledih, ki jih morajo opraviti kandidati za voznike in imetniki voznškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil za kategoriji G in H (Uradni list RS, št. 52/05);
14. Pravilnik o zdravstvenih pregledih voznikov motornih vozil in traktorjev ter o izdajanju zdravniških spričeval (Uradni list SRS, št. 12/84);
15. Pravilnik o zdravstvenih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati vozniki motornih vozil (Uradni list SFRJ, št. 5/82);
16. Odredba o določitvi posebnih zdravniških komisij, ki opravljata zdravstvene preglede kandidatov za voznike in voznikov motornih vozil in traktorjev (Uradni list SRS, št. 23/89);
17. Odločba o pooblastitvi Inštituta Republike Slovenije za rehabilitacijo za določanje in ugotavljanje prilagojenosti motornih vozil telesnim zmožnostim (Uradni list RS, št. 77/05);
18. Odločba o seznamu mamil (Uradni list RS, št. 5/98, 69/98, 84/99 in 23/00 – popr.).

99. člen

(razveljavitev)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o izobraževalnih programih poklicnega usposabljanja (Uradni list RS, št. 88/99).

100. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati 1. aprila 2011, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Št. 326-07/10-165/149

Ljubljana, dne 20. decembra 2010

EPA 1249 -V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik